

ဘယ်ပန်းချီရေးလို့မမိ

ဒါရိုက်တာ - မီးပွား

ဇာတ်ဆောင်များ - ကျော်ဟိန်း (ကိုကံထူး)

- နေအောင် (ရွာသူကြီးသာထွန်း)

- ဒွေး (တိုက်မောင်း)

- မေသန်းနု (ရွှေမှု)

“ ရွှေမှု...ငါပါယဲ့ ”

“ မိသင်းလေ...ထမင်းလာပို့တာ ”

“ ငါနဲ့နဲ့ နောက်ကျသွားတယ် ရွှေမှုရယ်...နင်လည်းဆာရောပေါ့ ”

“ ဪ...နင်လိုချင်ယူလိုက်ပေါ့ဟာ နင်နဲ့ဆို ပိုပြီးလှတာပေါ့ ”

“ ဟင်း...ဟင်း...ဟင်း...နင်မကြိုက်လည်းလွင့်ပစ်လိုက်ပေါ့ဟာ...ကဲ...ထ ထမင်းစားရအောင် ”

“ ဒုက္ခပါဘဲ...စိတ်တွေဘာတွေထိန်းပါအုံးဟယ် ”

“ အလကား မကြောက်ပါနဲ့...တခါလာလဲညောင်မိစ္ဆာ...တခါလာလဲညောင်မိစ္ဆာ ”

“ တိုးတိုးပြောပါကွာ...ကြားသွားပါအုံးမယ် ”

“ ညောင်မိစ္ဆာဆိုတာ မယုံဘူးဗျာ ”

“ ကိုကံထူးနဲ့...ဦးဘိုးရှိန်တို့လည်း ဒီအသက်အရွယ်ရှိနေပြီ။ ဒီနတ်ထိန်းဖိုးခပြောတာကိုယုံ ”

“ သူကြီး...ခင်ဗျားစကားကိုပြောတာ ဆင်ခြင်ပြောပါ ”

“ နာနာဘာဝဆိုတာကိုမယုံလို့မဖြစ်ဘူးလေ။ ဒီနတ်ထိန်းဖိုးခပြောတာကို မယုံရင်ထား။ ဝိညာဉ်လောကကြီးတော့ ယုံဘို့လို့တယ်နော် ”

“ ကိုကံထူးကလည်းဗျာ...နတ်ထိန်းဖိုးခပြောတာကို ကိုကံထူးလက်ခံတယ်ပေါ့ ”

“ ဟာ...လက်မခံလို့မရဘူးလေ...ရွှေမှုလေးရူးနေတာကိုကြည့်...သူ့မိဘတွေအသေဆိုးသေတာကိုကြည့်...ညောင်မိစ္ဆာကြီးဟာ တအားကြောက်ဘို့ ကောင်းတယ်နော် ”

“ ဟား...ဟား...တအားဆိုတာ... ”

“ ကိုကံထူးနဲ့...ဦးဘိုးရှိန် ကျွန်တော်ကတော့မယုံဘူးဗျာ...အဲဒီညောင်မိစ္ဆာလာစမ်း...ခါးနဲ့ခုတ်မယ် ”

“ သူကြီးနဲ့ အပြောအဆိုဆင်ခြင်ပါဆို ”

“ ညောင်မိစ္ဆာကိုခင်ဗျားခုတ်ချင်တိုင်းခုတ်လို့ရမတဲ့လား...ညောင်မိစ္ဆာဆိုတာအလွန်တန်ခိုးကြီးတဲ့နတ်ဆိုး... ကိုဘိုးရှိန်ပြောအုံးဗျာ...ကျုပ်တော့လန့်နေပြီ ”

“ ဟား...ဟား...ဟား... ”

“ ခင်ဗျား မယုံရင်လည်းနေဗျာ...အဲဒီလိုစော်ကားမော်ကား လုပ်ဘို့တော့မသင့်ဘူးဗျာ ”

“ ကိုဘိုးရှိန်ကလည်းဗျာ...ခင်ဗျားတို့က ဒီအသက်အရွယ်ရှိနေပြီ...ကလေးတွေကြောက်ဘို့လည်းချန်ထားပါအုန်းဗျာ ”

“ ဘယ်နှယ်လဲ ကိုထံထူး...ခင်ဗျားလည်း ဒီအသက်အရွယ်ရောက်ပြီ...မြောက်ဘက်ရှင်မဆိုတာ ယုံတုန်းဘဲလား ”

“ ဘာလဲ....မြောက်ဘက်ရှင်မဆိုတာ ”

“ ဟ....ဦးဘိုးရှိန်ရ သူ့သားငယ်ငယ်လေးတုန်းကသူ့ဇနီးဆုံးရှာတယ်....အင်း အဲဒါကို နတ်ထိတ်ဖိုးခက မြောက်ဘက်ရှင်မ ဖမ်းစားတယ်ပြောတာကို ကိုကံထူးကယုံတယ်ဗျာ....အဲဒီတော့ ကျွန်တော်ကမေးတယ်....ကိုကံထူး ဘာတုန်း မြောက်ဘက်ရှင်မဆိုတာ မျောက်ကိုဖက်ထားတဲ့မိန်းမလားလို့ မေးလိုက်တာပေါ့ကွာ ”

“ ဟာ....သူကြီးနဲ့ပြောလေခက်လေ နာနာဘဝဝိနာဘာဝဆိုတာ မလေးမစားမလုပ်ကောင်းဘူးနော်....အရှင်မင်းကြီးများ တောင်းပန်ပါတယ်....ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်ကြပါ....ကျွန်တော်ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး....ခွင့်လွှတ်ပါ....ခွင့်လွှတ်ပါ ”

“ ဒုက္ခပါဘဲဗျာ....ဟုတ်တယ် ကျုပ်ပြောတာပါ ”

“ ကိုင်း ဒါတွေထားလိုက်ပါတော့ဗျာ ”

“ ကိုဘိုးရှိန် အရက်လေးဘာလေးရှိရင်ချဗျာ ”

“ ကျုပ်မသောက်တော့ဘူး....ကျုပ်သွားတော့မယ် ”

“ လုပ်ပါအုံး ”

“ ညဉ့်နက်နေပြီ....တိုက်မောင်းလည်း ကျုပ်ကို စိတ်ပူနေလိမ့်မယ်....မသောက်တော့ဘူး ”

“ ဟား....ဟား....တစ်ခွက်လောက်ချသွားပါအုံး....တကယ်ကောင်းလို့ပါ....အနေ့ကမှ ဖိုပေါ်ကချထားတာ ”

“ မသောက်ဘူး....မသောက်ဘူး....စကားအပြောအဆိုမဆင်ခြင်တဲ့လူတွေနဲ့ ကျုပ်တွဲပြီးတော့မသောက်ဘူး ”

“ မောင်ကံထူးရေ....မှတ်ထားအုံးဗျာ မြောက်ဘက်ရှင်မဆိုတာ မျောက်ကိုဖက်ထားတဲ့မိန်းမကို ပြောတာဗျို့ ”

“ ဟာ....အဘ ဘာဖြစ်လို့လဲ ”

“ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူးသားရယ် ”

“ ဦးလေး ဦးဘိုးရှိန်တို့အိမ်မှာ ဘာတွေဖြစ်လာလဲ ”

“ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူးကွာ....ကိုရှိန်တို့အိမ်မှာ ဘိုးခကြီးနဲ့တွေ့ပြီး သူပြောသမျှနားထောင်ပြီး ပြန်လာခဲ့တာဘဲ ”

“ ကဲ....လဲ့လိုက်....လဲ့လိုက်....အဘ....နိပ်ပေးမယ်....ပြောပါအုံး အဲဒီဘိုးခကြီးက ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ.... ဘာလဲ ဒီနှစ်သီးနှံအထွက်ကောင်းမယ်တဲ့လား....အလကားအရူးကြီး ”

“ ဟာ....ဘိုးခကြီးကို မလေးမစားသွားမပြောနဲ့ကွ....မင်းတို့ ငါတို့ မသိတာတွေသူက တော်တော်သိတာနော် ”

“ ထားပါတော့အဘရယ်....အခု သူက ဘာတွေပြောလိုက်ပြန်ပြီလဲ ”

“ ညောင်မိစ္ဆာကြီးအကြောင်းကို အသေးစိတ်ပြောပြလိုက်တာပေါ့....အခုရွှေမှုတို့ မိသားစုက ကျိန်စာသင့်တာတဲ့.... ကြောက်စရာကြီးကွာ....ကြက်သီးကို ဖြန်းဖြန်းထတယ် ”

“ တော်ပါတော့ အဘရာ....မဟုတ်တရုတ်တွေ လျှောက်မပြောမနေပါနဲ့တော့....ကျုပ်ကညောင်မိစ္ဆာဆိုတဲ့ ကောင်ကြီးနဲ့ ရင်ဆိုင်တွေ့ပလိုက်ချင်တယ် ”

“ ဟဲ့....ဟဲ့ တိုက်မောင်း ဒီကလေးနဲ့ခက်ရန်ကော မပြောကောင်းမကြံကောင်းကွာ....ဟာ....တော်တော် ငါဘုရား ရှိခိုးမယ် ”

“ ကျုပ်နိပ်ပေးမယ် ”

“ တော်....တော်....မင်းအရေခွံကြီးက ဒီမှာလာမထားနဲ့....မင်းဒါကြီးက ဘာလုပ်တာလဲ....ဒီနားမှာမထားနဲ့ ”

“ သိမ်းပါ့မယ်....အဘ ”

“ ကျေးဇူးတော်အနန္တနဲ့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား....

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ....

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ....

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ....

“ ဟိတ်....အား....မောင်တော်ဘုရားပါလား....ဟား....ဟား....ဟား နန္ဒမူ လိုက်ဂူထိပ်က မဇ္ဈသက နတ်ပန်းအလှကို နှမတော်လေးအတွက် ဆွတ်ခူးခဲ့ပြီပေါ့နော်....ဟား....ဟား နတ်မြင်းပျံကြီးစီးလို့ ကောင်းကင်ခရီးက မောင်ကြီးဘုရား ကြွရောက် တော်မူပြီလား....နှမတော်လေးက စောင့်ကြိုလျှက်ပါမောင်တော်....ဟား....ဟား ဟဲ့....နေညိုတော်ကြီးများ မောင်ကြီးဘုရားကို အ ကြိုတော်ထောက်ကြစမ်း....သခင်မ အမိန့်ပေးနေတယ်လေ ”

“ ရွှေမှု့....ရွှေမှု့....ကလေးမ သတိထား....ငါပါဟ....ဘာဘကြီးလေး....ဘာဘကြီး ”

“ ဘာပြောတယ်....ဟဲ့ ရဲမက်တွေလာကြစမ်း ဒီမှာရန်သူ....ဒီမှာရန်သူ ရှေ့မတိုးနဲ့ ရပ်လိုက်စမ်း....နင်ခါးမြဲဗိုလ် မိုးဒီး မဟုတ်လား....ဟား....ဟား....အောင်မာဘာရမလဲ....နင်ငါ့ကိုလူပျိုစကားပြောမလို့လတာမဟုတ်လား....ဟားဟဲ့....ခါးမြဲဗိုလ်မိုးဒီး : နင် ငါ့နန်းတော်ထဲကို ဝင်ရဲဝင်ကြည့်စမ်း....ဟင်...ဆေးကြိမ်လုံးစာမိသွားမယ် ဟင် ဘာမှတ်သလဲ....လောင်မီးကျအောင် ငါလုပ်လိုက်ရမလား....”

“ ရွှေမှု့....ရွှေမှု့ ကလေးမသတိထား ဘာဘကြီးလေး....ဦးကံထူးလေး....ကံထူး ”

“ ဟဲ့....အယုတ်တမာကောင်....မောင်တော်ဘုရားရေ....နှမတော်လေးကို ကယ်ပါအုံး....နှမတော်လေးကို မဟုတ်တာတွေ ကြံ စည်နေကြတယ်....လာကြပါအုံး ”

“ မဟုတ်ဘူး....မဟုတ်ဘူး ”

“ ဟဲ့ကောင်....လာမြန်မြန်လာ ”

“ ဟဲ့ ကိုကံထူး....တိုက်မောင်းရာ....နှင့်အဘ ဒီလောက်မအိုသေးပါဘူး....သူ့ဘာသာသူ မြင်းပေါ်တက်နိုင်ပါတယ် ”

“ ဪ....သူကြီးရဲ....ကျုပ်အဘက သူကြီးလို စိတ်ကြမ်းကိုယ်ကြမ်းမဟုတ်ဘူးဗျ....စိတ်နုတော့ကိုယ်ကလည်းနုတယ် ”

“ ဟား....ဟား....မင်းကများငါ့ကိုစိတ်ကြမ်းလူကြမ်းတဲ့....မင်းကတော့ဘာထူးလဲ....ငါနဲ့မင်းသွားတိုင်း မင်းဘဲထိန်း နေတာ ”

“ သူကြီး....ကျုပ်အဘကိုသေချာကြည့်ခေါ်သွားအုံးနော်....နက်ကလဲဈေးလည်းအဘမရောက်တာကြာလို့ ထည့်လိုက် တာ ကျုပ်ကတောင်ယာလုပ်နေတော့မအားလို့....မဟုတ်ရင် ကိုယ်တိုင် အဘကို လိုက်ပို့ချင်တာ ”

“ စိတ်ချစမ်းပါတိုက်မောင်းရာ....မင်းမလဲ မင်းအဘတော့ တော်တော်ချစ်ရှာသား ”

“ သူကြီးမလဲ....ဒီမှာ ကျုပ်အဘနဲ့ ကျုပ်နှမဘဲရှိတာ ”

“ အခုတော့ ဒီအတိုင်းပြောတာဘဲ....ဦးဘိုးရှိန်သမီး ခင်ဖြူက အချော့ကောင်းတာနဲ့. ”

“ ဟား....ဟား....ဟုတ်ပါ့ဗျာ....ဟုတ်ပါ့ဗျာ....ရည်းစားနဲ့တွေ့ရင် အဘတို့ဘာတို့ မေ့သွားမှာ ”

“ ရည်းစားဟာ ရည်းစားဘဲ သူကြီးရဲ့....ကျုပ်ကဒီအဘကို အချစ်ဆုံး....အဘ စောစောပြန်ခဲ့နော်....မိုးမချုပ်စေနဲ့ ရွာထိပ်က ထွက်စောင့်နေမယ် ”

“ ဝတ္တရားကတော့ သားကတော်ရှာပေတာဘဲ....ခင်ဗျားသားလောက် ခင်ဗျားအပေါ်မှာ ဂရုစိုက်တဲ့သား....ချစ်တဲ့သား.... ဒီ တနယ်လုံး ရှိတော့မယ်မထင်ဘူး....ကဲ သွားကြစို့. ”

“ ကိုကံထူး ”

“ ဟင် ”

“ ကျုပ်အခုမှ သတိရတယ်ဗျာ...ဘုရားငါးဆူမှာ ဝင်စရာကိစ္စလေးရှိတာ ဝင်လိုက်အုံးမယ် ”

“ အင်း...သွားလေ...ကျုပ်ကတော့ဈေးဆက်သွားမလို့ မစောင့်တော့ဘူး...ဈေးကွဲသွားရင်ဝယ်လို့ မကောင်းတော့ဘူးဗျာ ဥပုသ်နေ့ ဘုန်းဘုန်းကျောင်းအတွက် ပစ္စည်းစုံစုံလေး ဝယ်ချင်လို့ ”

“ ဒီလိုဆိုလည်း ဈေးကစောင့်...ဈေးထိပ်ခေါက်ဆွဲဆိုင်ကစောင့် ”

“ ဟုတ်ပြီ ”

“ အင်း...သွားမယ် ”

“ ကောင်းပြီ ”

“ ဟား...ဟား...ကိုမောင်ကြီး တူပါတယ်လို့ ကြည့်နေတာ...ဘာလဲ ဈေးလာဝယ်တာလား ”

“ ဟာ...ဟုတ်တယ် သန်ဘက်ခါ ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့ ဥပုသ်စောင့်ရင်းနဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းအတွက် လာဝယ်တာ ကဲ... ကဲ လူစုံတုန်းလေး ဝိုင်းဖွဲ့လိုက်ရအောင် ”

“ ဟုတ်တာပေါ့...နေမွန်းတည့်တုန်း ”

“ ကဲ...ဈေးဘာတွေ ဝယ်ပြီးပြီလဲ ”

“ ဘာမှမဝယ်ရသေးဘူး...အခုမှထွက်လာတာ ”

“ အဲဒါဆို နောက်မှဝယ်...နောက်မှဝယ်...အခု ငယ်သူငယ်ချင်းတွေပြန်ဆုံတုန်း... ”

“ ဟ...မကောင်းဘူးထင်တယ်...အခုလောလောဆယ် မသောက်ချင်သေးဘူး...သူကြီးနဲ့လည်းချိန်းထားသေးတယ် ဟို ခေါက်ဆွဲဆိုင်ရှေ့မှာ မတော်လွဲနေမှာစိုးလို့...ဟင်း နောက်မှာဘဲ ”

“ ကိုရင်သာထွန်းမဟုတ်လား...ကိုရင်သာထွန်း...ငါက ကိုရင့်ကိုနက်ကလဲဈေးထဲမှာ ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ်ရှာလို့တွေ့အောင် ရှာနိုင်တယ် ”

“ ဟုတ်တယ်...ရှာနိုင်တယ် ရှာနိုင်တယ် ”

“ လာခေါက်ဆွဲဆိုင်နားမှာမဟုတ်လား ချိန်းထားတာ ...အဲဒီ ဘေးနားကဆိုင်မှာ စတဲချမယ်...စကားပြောရင် အာလေး ဘာလေး ရှာလေး ထွက်သွားအောင်...လာ ...လာ...လာစမ်းပါ ”

“ သောက်လို့မဖြစ်ဘူး ကျုပ်ပြန်ရမယ့် ခရီးကရှိသေးတယ်...အဝေးကြီးရယ် ”

“ ဘာဖြစ်တာလဲ ကိုကံထူးရ...ခင်ဗျားမငြင်းစဖူး ငြင်းနေတာ ကျုပ်တို့လိုလူတွေနဲ့တွေ့လို့မှ ခင်ဗျားမသောက်ဘူး ဆိုရင် ရာဇဝင်ရိုင်းသွားမှာပေါ့ ”

“ ကဲ နည်းနည်းတော့သောက်မယ်...များလို့တော့မဖြစ်ဘူး ”

“ နည်းနည်းသောက်သောက် များများသောက်သောက် ကြိုက်သလောက်သောက်သောက် ”

“ အား...ကောင်းလိုက်တဲ့ ကောက်ညှင်းအရက်ဗျာ ”

“ နည်းနည်းချအုံး ”

“ ချဗျာ...မထူးတော့ပါဘူး ”

“ မြေပဲလေးလဲစား...အစာစားမှ ”

“ သူကြီးက အခုချိန်ထိ ရောက်မလာဘူးဗျာ ”

“ ခွေးမသား သူကြီးရ ဒီမှာလာပါဆို.... ”

“ သူကြီးကိုစိတ်မပူနဲ့ဗျာ....သောက်....သောက် ”

“ တော်ပြီ....တော်ပြီဗျာ....ကျုပ်ပြန်တာနောက်ကျလို့သားက စိတ်ပူနေမယ်ဗျာ....ကျုပ်ကို စောစောပြန်ခဲ့ဘို့ သားကမှာ လိုက်တာ ”

“ ခင်ဗျားပြန်ဘို့ ဟန်မပြင်နဲ့ နေစမ်းပါအုံး ”

“ မိတ်ဆွေတွေနဲ့ သောက်စားနေတုန်းမှာ သားကိုသတိရတဲ့အဘ ကျုပ် ဒီတခါဘဲတွေ့ဘူးတယ် ”

“ ဟုတ်တယ်....ကျုပ်က သားကိုပိုချစ်တယ် ”

“ ဒီမှာနက်ကလဲနဲ့ ကံကြီးကုန်း ဘယ်လောက်ဝေးမှတ်လို့ ဒါလေးတော့ကုန်အောင်ချ ”

“ သောက်ရအုံးမှာလား ”

“ ခင်ဗျားတို့ကကျုပ်ကို အနိုင်ကျင့်တယ်ဗျာ....ကဲကွာ....ဒါသောက်ပြီးရင်တော့ပြန်မယ်နော်....အောင်မယ်လေး နောက်ဆုံး တခွက်ကတော့ထိတယ်ဗျာ....ခေါင်းထဲကို ပူသွားတာဘဲ ”

“ ထိရမယ် ထိရမယ်....ပြန် ပြန် သွားတော့....သွားတော့....သွားတော့ ”

“ အိမ်ပြန်နောက်ကျလို့ ကြိမ်လုံးနဲ့ဆော်နေအုံးမယ်ကျုပ်သားကရိုက်နေအုံးမယ်....ကျုပ်ကြောက်တယ် ”

“ ဟား....ဟား....ဟား....ဟင်း....ဟင်း....ဟင်း....ဟိတ်....ဟား....ဟား သရဲခြောက်တယ်....အောင်မလေး သရဲခြောက် တယ် တိုက်မောင်းရေ....တိုက်မောင်း....တိုက်မောင်း....တိုက်မောင်း ”

“ အဘ ဘာဖြစ်တာတုန်း ”

“ ငါအိမ်ပေါ်တက်မယ်....ငါအိမ်ပေါ်တက်မယ်....ငါအိမ်ပေါ်တက်မယ် ”

“ အဘ ဘာဖြစ်တာလဲ....အဘကို ကျွန်တော်မိုးချုပ်လို့ စိတ်ပူနေတာ ”

“ အစိမ်းသေခြောက်လွှတ်လိုက်တာ.....အစိမ်းသေခြောက်လွှတ်လိုက်တာ....ပန်းနွယ်ငါ့ကို သရဲခြောက်လွှတ်လိုက်တာ ငါ့မျက်စိနဲ့တတ်အပ်မြင်လိုက်တာ.....ပန်းနွယ်သရဲခြောက်နေပြီ....ငါအရက်ဘဲသောက်ချင်တယ်....ငါ့ကိုပန်းနွယ်ကမောင်တော်ဘု ရား....မောင်တော်ဘုရားလို့....ငါ့ကိုအတန်တန်ခေါ်နေတယ်....ပန်းနွယ်နဲ့ကိုပညာနဲ့ငါ့ကိုခြောက်လွှတ်လိုက်တော့....သူကအစိမ်း သေတဲ့ကွ....အစိမ်းသေ....သူအသတ်ခံရတာ....ကိုပညာမင်းတို့ကိုငါဘာလုပ်လို့လဲ....မင်းတို့ငါ့ကို မနှောင့်ယှက်ကြပါနဲ့ကွာ.... တိုက်မောင်း မင်းမသိဘူး....ပန်းနွယ်ကိုလည်းငါသိပ်ချစ်တာကိုပညာနဲ့ညားသွားတာ ငါဘာမှမနှောင့်ယှက်ဘူး....ညောင်မိစ္ဆာ ကြီးကိုလည်း ငါမနှောင့်ယှက်ပါဘူး....တိုက်မောင်း....ငါကြောက်တယ်....ငါကြောက်တယ်ကွာ ”

“ ဒီပုတီးလေးစိတ်လိုက်....ဒီပုတီးလေးစိပ်ပြီး အိပ်ပျော်အောင်အိပ်လိုက် ”

“ ဘုရား....ဘုရား....ဘုရား....ငါ့နားမှာနေနော် ”

“ ရီမြင့်....အဘနိုးလာမှဘဲ ထမင်းကျွေးလိုက်တော့....ငါ ခင်ဖြူဆီခဏသွားလိုက်အုံးမယ် ”

“ ဒီအချိန်ကြီးကျမှ ရည်းစားဆီသွားအုံးမလို့လား ”

“ ခဏလေးပါ....ငါချိန်းထားလို့အဘ မလာသေးလို့ ငါစောင့်နေတာ....အဘမြင်းလည်း ငါရှာရအုံးမယ်.... အဘကို ဂရုစိုက်နော် ”

“ အေးပါ....မြန်မြန် ပြန်ခဲ့နော် ”

“ ဟား.....ဟား.....ဟား.....ဟား ဟင် အဲဒါနဲ့ အဘကိုအရက်ထပ်တိုက်ပြီး ချောတိတ်ခဲရတယ်ဆိုပါတော့ ”

“ ဒါပေါ့ ဦးကြီးရဲ့.....အဘကသရဲကြောက်ပြီးတော့သွေးပျက်လာတာ.....အလကားပါ.....မူးမူးနဲ့ ကရောင်ခြောက်ချား ဖြစ်လာတာနေမှာပေါ့ ”

“ အင်း.....မင်းကလဲ ဒီအဘတယောက်ကို ကလေးလိုထိန်းနေရပါလားကွာ ”

“ အရက်ကြိုက်တတ်တာကလွဲလို့ ကျုပ်အဘက သူတော်ကောင်းကြီးပါ ဦးကြီးရဲ့ ”

“ ဟုတ်ပါတယ်.....မင်းအဘက လူကောင်းကြီးပါ.....အရက်ကြိုက်တတ်တာတော့ ဘာဆန်းမလဲကွာ.....တို့များလဲ အရက် ကြိုက်တတ်တာဘဲ.....ဒီနယ်မှာ အရက်မကြိုက်တတ်တဲ့ယောက်ျား ဘယ်သူရှိမလဲပြောစမ်း ”

“ အောင်မယ်.....အဘကလဲသိမ်းကြီးမပြောပါနဲ့နော်.....တိုက်မောင်းတယောက်လုံးရှိပါသေးတယ်.....သူက အရက်ဆိုလျှာများ တောင် တင်တာမဟုတ်ဘူး ”

“ ဪ.....ငါ့သမီးက တိုက်မောင်းဘက်ကလိုက်ပြီးတော့ ငါ့တောင်ခံပြောနေပြီပေါ့ ”

“ အဘကလည်း ဟုတ်တာပြောတာ တိုက်မောင်းက အရက်မသောက်တတ်ဘူးလေ.....ဒါပေမယ့် အကောင်ပလောင်တွေ သတ်တာ ဖြတ်တာ ဘဲရှိတယ်.....ကျုပ်ကဒါမျိုး မကြိုက်ပေါင် ”

“ ဟောဗျာ ဖြူဖြူအသံလေး နားထောင်ရမလားအောက်မေ့တယ်.....အဆူခံနေရပြီ ဦးကြီးရ ”

“ သမီး.....ယောက်ျားဆိုတာ တခုခုတော့မကောင်းတာလုပ်ရတယ်ဗျ.....ဦးလေးဦးကံထူးဆို အရက်ကြိုက်တတ်တာက လွဲလို့ ဘုရားတရားဆို အရမ်းကြည်ညိုတာ ”

“ ဟုတ်ပါဗျာ.....ငါတို့ရွာမှာ ဘုရားရှိခိုးရင် အရှည်ဆုံးရွတ်နေတာ သူတယောက်ဘဲရှိတယ် ”

“ ဦးကြီးသူငယ်ချင်းက ဘုရားလည်းရှိခိုးပါရဲ့.....ဥပုသ်လည်းစောင့်ပါရဲ့.....တစ္ဆေသူရဲတော့ကြောက်လိုက်တာ လွန် ပါရော ဟင်း.....နတ်ထိန်းဖိုးခပြောတဲ့ ညောင်မိစ္ဆာ အကြောင်းဆို သူ့မှာ ယုံလိုက်ရတာ ”

“ အေး.....အေး.....အေးအေး ဆေးဆေး စကားပြောကြအုံး.....ငါခဏသွားမှေးလိုက်အုံးမယ်..... ဪ တိုက်မောင်းရေ တို့ လကွယ်ရက်ကျရင် အရှေ့ဘက်တောကို သွားကြမယ် ”

“ ဟာ.....ကောင်းတာပေါ့လေးလေး ”

“ ကဲ.....ဘာလဲ သူတို့က အမဲပစ်ထွက်ကြမယ်ပေါ့ ”

“ ကဲ.....အဲဒါတွေ ထားလိုက်စမ်းပါခင်ဖြူရာ.....သမီးရည်းစားဆိုတာ တွေ့တဲ့အချိန်မှာ ချစ်တဲ့အကြောင်းဘဲ ပြောရတယ် ”

“ သွားစမ်းပါ.....သူ့ပြောလိုက် ဒါဘဲ ”

“ ဪ ဒါပြောဘို့ လာတဲ့ဥစ္စာဘဲ ”

“ ဟာ.....အဘ ဘာဖြစ်နေတာလဲ ”

“ ဘာမှတော့ မဖြစ်ဘူးပေါ့ကွာ.....ဒီခွေးဟာ အဘက အပေါ့သွားမလို့အောက်ဆင်းတာလှေခါးပေါ်မှာ အိပ်နေတာ မသိဘူးပေါ့ကွာ.....သူ့လည်ပင်းပေါ်တက်နင်းမတာ လန့်ပြီးခဲလိုက်တာ ”

“ ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေအဘရယ်...သိပ်များသွားလား.....ကျုပ်လုပ်ပေးမယ်.....နာလား ”

“ သိပ်မနာပါဘူးကွာ.....ဒီကောင်လည်း သူစိမ်းထင်ပြီးတော့ လှမ်းခဲလိုက်တာပါကွာ ”

“ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားကိုရှိခိုးပါ၏..... အာမာန္တေပါဘုရား..... ”

ပါဏာတိပါတာ ဝေရာမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ...သတ္တဝါ၏ အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

အဒိန္နာဒါနာ ဝေရာမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ...သူတပါးပစ္စည်းကို မတရားယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ ဝေရာမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ...

မုသာဝါဒါ ဝေရာမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ...

“ ဟိတ်...ကိုကံထူး ခြေထောက်တဘက်က ဘာဖြစ်တာလဲ ”

“ ခွေး...ခွေး ကိုက်လို အိမ်ကငဖြူ အိပ်ပျော်နေတုန်း သွားတက်နင်းမိလို ”

“ ဟုတ်လား...ခွေးကိုက်တာတော့ပေါ့မနေနဲ့ ဆရာတော်ကိုပင့်ပြီး မန်းခိုင်းသိလား ”

“ ကိုကံထူး ခြေထောက်က ဘာဖြစ်တာတုန်း ”

“ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေဘဲ...အတော်ဆိုးတဲ့ခွေးဘဲ...ကိုယ့် သခင်ကိုယ်ပြန်ကိုက်ရတယ်လို့အေ...ခွေးဆိုတာ အသိတရားမှ မရှိဘဲ တိရိစ္ဆာန်ဆိုတာကလဲ...”

“ အဘ ခြေထောက်ခွေးကိုက်ခံရတယ်ဆို ဘယ့်နှယ်နေသေးလဲ ”

“ သက်သာသွားပါပြီကွယ် ”

“ ငဖြူကလဲလေ သခင်မှန်း သူစိမ်းမှန်း မသိဘူးလား...အရမ်းများလားဟင် ”

“ မများပါဘူး ”

“ ခင်ဖြူဘာလုပ်ပေးရမလဲ ”

“ နေပါစေ...မများပါဘူး ”

“ ဘုန်းကြီးဆီသွားလိုက်အုံးမယ် ”

“ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင်ဟောတော်မူခဲ့တာ...သူတပါး သားပျို သမီးပျိုကို ဖျက်ဆီးလို့ ငရဲမှာ အနှစ်နှစ်သောင်း ဆိုလား နှစ်သိန်းဆိုလား ခံရတာတဲ့ဗျ...ငရဲအိုး နှုတ်ခမ်းဝကနေ အပေါ်တက်လာပြီး မြေကြီးပေါ်အရောက်မှာ ဒုတ်ဆိုတဲ့ အသံနက်ကြီး တလုံးဘဲအော်နိုင်တယ်...ပြီးတော့ မြေကြီးမှာပြန်မြုပ်သွားတာ ဝဋ်ကြွေးဆိုတာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး တောင် မရှောင်နိုင်ဘူး ”

“ ဒေဝဒတ်တုန်းချတဲ့ကျောက်တုံးကြီးဟာ ကျောက်စလေးတစ်ပွဲပြီး ခြေဖမ်းပေါ်မှာ ဒဏ်ရာရတာကြည့်ပါလား ”

“ အင်း...အကုသိုလ်များ တယ်ကြောက်စရာကောင်းတာကို ”

“ ဒကာကြီး သီလပေးတော့မယ်...ကျောင်းပေါ်တက်လေ...ခြေထောက်က ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ”

“ ခွေးကိုက်လိုပါဘုရား ”

“ ကိုက်တဲ့ခွေးကို မေတ္တာပို့ပေးတာ အဲဒါ...အကောင်းဆုံးဆေးဘဲ...ဘုန်းကြီးလည်း ဆီမန်းမန်းပေးမယ် ”

“ တင်ပျဲဘုရား ”

“ မေတ္တာပို့တာကတော့ အထိရောက်ဆုံးဘဲ...မေတ္တာဆိုတာ အင်မတန်မှ ဖြူစင်တာပါ...ရာဂမပါဘူး...ဟုတ်လား ဒကာ ကြီး ”

“ မှန်ပျဲဘုရား ”

“ အခုလို ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့မှာ သီတင်းသီလတည်ဆောက်ပြီး ဝိပဿနာတရားအားမထုတ်နိုင်တဲ့သူများကို မေတ္တာဘာဝနာပွားကြဘို့ ဘုန်းကြီးတို့ကတရားဟောပေးရတယ် ဒကာကြီးရဲ့...ဒကာကြီးလည်းရတနာသုံးပါးမြတ်တဲ့သူဘဲ... ဒါတွေသိပြီးမှာပါ ဟိုနေ့ကျရင် တရားထုတ်နာဖို့ ကြွခဲ့အုံးမယ် ”

“ တင်ပျံ့ဘုရား ”

“ ကျုပ်အဘတယောက်နဲ့ တွေ့သေးလား ”

“ စောစောကလေးတင် ဆရာတော်ဘုရားနဲ့ လှေခါးရင်းမှာ စကားပြောနေတာတွေ့သေးတယ်....ဘာဖြစ်လို့လဲ ”

“ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး ”

“ ဟာ....ရှာလိုက်ရတာအဘရာ တကျောင်းလုံးနဲ့နေတာဘဲ....ဘာလို့ပြန်လာတာလဲဟင်....အဘနေမကောင်းဘူးလား....

ခွေးကိုက်ခံရတဲ့ဒဏ်ရာက ပြန်နာလို့လားဟင် ”

“ ကိုယ်နည်းနည်း ရှိန်သလိုဖြစ်နေတယ် ”

“ အနာကြောင့်နဲ့တူတယ်....အဘ ဒီမှာခဏလေးထိုင်နေနော် ”

“ အား ”

“ အရမ်းနာနေလားအဘ....ဒဏ်ရာကို ရေခွေးနဲ့အရင်ဆေးလိုက်မယ်နော် အဘ ”

“ အင်း ”

“ ဒီခွေးတော့အိမ်မှာ မနေချင်တော့ဘူးနဲ့တူတယ်....တောထဲ သွားလွင့်ပစ်ရင်ကောင်းမယ် ”

“ နေပါစေကွာ....သူ့ခဗျာ သူစိမ်းထင်ပြီးလှမ်းခဲလိုက်တာပါ ”

“ အား....ရပြီ....ရပြီ ”

“ အဘလည်းအိပ်ရာထဲ သွားလှဲနေလိုက်တော့မယ်....ပတ်တီးမပတ်ပါနဲ့တော့ကွာ ”

“ အဘ မန်းဆေးလေးသောက်သွားအုံးလေ ”

“ အေး....အေး....ပေးပေး ”

“ ဟာ....ကျကုန်ပြီ အဘဘာဖြစ်နေတာလဲ ”

“ နောက်မှဘဲသောက်တော့မယ်....မင်းဘုန်းကြီးကျောင်း ပြန်မသွားဘူးလား ”

“ မသွားတော့ပါဘူး....အဘမှ နေမကောင်းတာ....အိမ်မှာဘဲနေတော့မယ် ”

“ နေဆိုလည်းပြီးတာဘဲ....အဘအိပ်ရာထဲလှဲနေမယ် ”

“ အား....ရတယ်....ရတယ် ”

“ မောင်တော်ဘုရားရေ...ဟီး...ဟီး...ဟား...ဟား...ဟား...ဟား...မောင်တော်ဘုရားပါလား....မောင်တော်ဘုရား လာပြီဗျို့ ”

“ ဟဲ့....ရီမြင့် ငါ့ခါးမြှောင်တွေ့မိလား ”

“ အကို ဘယ်မှာထားလို့လဲ ”

“ အိပ်ရာဝင်တုန်းက အိပ်ရာဘေးမှာ ထားထားတာဘဲ....ခါးမြှောင်မရှိရင်မနေတတ်ဘူး....ရီမြင့် အဘအိပ်ရာ

မနီးသေးဘူး ဖြည်းဖြည်းလုပ် ”

“ ငါနီးနေပါပြီ တိုက်မောင်း....ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ ”

“ အကို ခါးမြှောင်ပျောက်တာ ရှာပေးမလို့ ”

“ ကျုပ်ခါးမြှောင်ပျောက်သွားလို့ မနေ့ည ခေါင်းရင်းမှာထားထားတာ....ဒီမနက်မရှိတော့ဘူး ”

“ သေချာရှာကြည့်ပါအုံးကွ....လမ်းတနေရာရာများကျခဲ့သလား ”

“ မကျပါဘူးအဘရာ....ကျုပ်ခါးမြောင်ကို မျက်စိအောက်က အပျောက်ခံတာ မဟုတ်ဘူး.....ညအိပ်ရာဝင်တော့ ခေါင်းရင်းမှာ သေချာထားတာ....အခု မနက်ကျတော့ ရှိတော့ဘူး ”

“ မင်း....ဟို ခင်ဖြူတို့အိမ်သွားရင်းနဲ့များ ကျန်ခဲ့သလား ”

“ မကျန်ခဲ့ပါဘူး အဘရာ ”

“ ဟာ....သူကြီး စောစောစီးစီးပါလား....ဘာကိစ္စလဲ ”

“ မင်းဟာ မုဆိုးကောင်းမပီသဘူးကွာ ”

“ ဟာ....ဘာဖြစ်လို့လဲ သူကြီးရ ”

“ ဘာဖြစ်ရမလဲ....ဟောဒီမှာကြည့် ”

“ ဟာ....ဒီခါးမြောင် ဘယ်ကရလဲသူကြီး ”

“ ဘယ်က ရရမှာလဲ....ရွှေမှုန့်တို့အိမ်ခြံဝင်းနားက ကောက်ရတာ....မုဆိုးဆိုတာ ကိုယ်ကိုင်တဲ့လက်နက် ကိုယ်ကျကျန်ခဲ့ရင် အဲတာ မုဆိုးကောင်း မပီသဘူး ”

“ ခဏလေး....ခဏလေး....ရွှေမှုန့်တို့ခြံဝကတွေ့ခဲ့တာ ငါညကခေါင်းရင်းမှာ သေချာထားတာ ဘယ်လိုလုပ် ရွှေမှုန့်တို့ခြံဝ ရောက်သွားရတာလဲ ”

“ အဲဒီညက ခင်ဖြူဆီက ပြန်လာရင်းကျကျန်ခဲ့တာနေမှာပေါ့....အကိုညကစိတ်စွဲပြီး ခါတိုင်းလို ခေါင်းရင်းမှာ ထားတယ်လို့ ထင်နေမှာပေါ့ ”

“ အင်း....ဟုတ်တယ် ”

“ အဘ မျက်နှာမသစ်တော့ဘူးလား ”

“ ငါသစ်ပြီးပြီမဟုတ်လား ”

“ အဘကလည်း အခုမှအိပ်ရာထတာ ”

“ မင်းစကားပြောတာ သတိထားပြောပါတိုက်မောင်းရာ နာနာဘာဝ ဝိနာဘာဝတွေဆိုတာ ငါတို့လူတွေမမြင်နိုင်တဲ့ တန်ခိုး သူတို့ဆီမှာရှိတယ်....မင်းမယုံရင်နေကွာ စော်ကားမော်ကားတော့ မလုပ်ပါနဲ့. ”

“ ဦးလေးတို့ အဲဒါကြောင့်ခက်တာပေါ့....ဦးလေးတို့လူကြီးတွေက တစ္ဆေသူရဲကိုလိုက်ယုံတော့ တစ်ရွာလုံးက ယုံကုန်ကြပြီ အခုဆိုရင် အဲဒီညောင်မိစ္ဆာကို တရွာလုံးက ကြောက်နေကြပြီ ”

“ မင်း....အဲဒီလိုတော့မပြောနဲ့....အခုပြောတဲ့ အဲဒီညောင်မိစ္ဆာကို မကြောက်တဲ့လူနှစ်ယောက်ရှိပါတယ် ”

“ ဪ...ဟား ဟား ဟုတ်တာပေါ့ ”

“ သူကြီးနဲ့ကျုပ်နဲ့မအကြောက်ဘူး ”

“ မင်းတို့မကြောက်လည်းနေပါကွာ....ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်နေပါ....မဟုတ်တာတွေတော့ မလုပ်ကြပါနဲ့. ”

“ ဦးဘိုးရှိန်....ကျုပ်က နတ်ထိန်းဖိုးခဆိုတာကို ဖမ်းပြီး ထိပ်တုံးခတ်ပစ်ချင်တာ ”

“ အလကားဗျာ....လူတွေကို မကြောက်ကြောက်အောင် ချောက်နေတာ....သူကြီးက နတ်ထိန်းဖိုးခကိုဖမ်း....ကျုပ်က ညောင်မိစ္ဆာကို စောင့်ပြီးဖမ်းမယ်ဗျာ ”

“ ဒီနှစ်ယောက်နဲ့တော့ခက်နေပြီ....မင်းတို့နဲ့ငါ စကားဆက်မပြောရဲတော့ဘူး....မင်းတို့စော်ကား မော်ကားလုပ်တာနဲ့ ငါပါ ကျိန်စာသင့်နေအုံးမယ်....မဖြစ်ဘူး မဖြစ်ဘူး....သွားမယ်ကွာ သွားမယ် ”

“ လမ်းသွားရင်ကြည့်သွားအုံးနော်....ညောင်မိစ္ဆာနဲ့တိုးနေအုံးမယ် ”

“ အဘ မအိပ်သေးဘူးလား....ကျုပ်ကအိပ်နေပြီတောင်ထင်တာ ”

“ ဟာ....ကိုကံထူး အခုတလော ခင်ဗျားကြည့်ရတာ တမျိုးဘဲ....နေမကောင်းဘူးလား ”

“ ဟာ....ကောင်းပါတယ်ဗျာ....ညဉ့်နက်ညဉ့်နက် အိပ်မပျော်တာလေးပါဘဲ ”

“ အဘ....ကျုပ်နှိပ်ပေးမယ်လေ ”

“ ရပါတယ်....ရပါတယ်....သားရယ်....အဘမညောင်းပါဘူး တိုက်မောင်း ”

“ တိုက်မောင်း....မင်းအဘကို ဂရုစိုက်နော်....မင်းတို့သားအဖအပေးအယူ စိတ်ကြည်ဖြူနဲ့ နေရစ်ကြအုံးနော်....
ညဉ့်နက်ပြီ ငါပြန်မယ် ”

“ ဟယ်....မောင်တော်....အ ဟား...ဟား....ဟား ”

“ အကို ဘယ်လျှောက်သွားနေတာလဲ....အဘတောင်မေးနေတယ် ”

“ အဘနဲ့အအကိုရေ ထမင်းကြော်စားလို့ရပြီ ”

“ နင့်အကိုကို ခေါ်အုံးလေ ”

“ ခေါ်ထားပါတယ် အဘရဲ့ ”

“ အကိုရေ ဒီမှာလေ ထမင်းကြော်စားရအောင် ”

“ ငါမဆာဘူး ”

“ ဘာဖြစ်လို့လဲတိုက်မောင်း....သားနေမကောင်းဘူးလား....လာလေကွာအကြော်စားရအောင်....ဟာကွာ အဘခေါ်
နေတာပါကွ...လာပါကွာ...စားပါကွာ ”

“ ဒီနှစ်ကိုကံထူး ပြောင်းပင်တွေမအောင်ပါလား ”

“ ကျုပ်လည်း လုပ်တာဘဲဗျာ....ဒီနှစ်ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်တယ် မသိပါဘူး ”

“ ဟိုရှေးတုန်းကတော့ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်တဲ့ဘုရင်တွေ မင်းကွာဆယ်ပါးနဲ့မညီလိုရှိရင် ရာသီဥတု ဖောက်ပြန်
တယ်လို့ကြားဘူးတယ် ”

“ လူတွေရဲ့ကိုယ်ကျင့်တရားဖောက်ပြန်ရင်လည်း ကောက်ပဲသီးနှံတွေ မဖြစ်ထွန်းဘူး ”

“ ကိုယ်ကျင့်တရားဆိုတာကတော့ငါးပါးသီလပေါ့ ပါဏာတိပါတာ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်း အဒိန္နာဒါနာ သူများဥစ္စာ
ကိုခိုးယူခြင်း ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ သူများသားမယား သားပျိုသမီးပျိုကို ဖျက်စီးခြင်း အား....ဟား...ဟား...ဟ ကိုကံထူး ဘာဖြစ်
လို့လဲ ”

“ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး ”

“ မုသာဝါဒါ လိမ်လည်ပြာဆိုခြင်း သူရာမရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ အရက်သေစာ သောက်စားမူးယစ်ခြင်း....
အဲဒီသီလတွေကို မစောင့်ထိန်းနိုင်လို့ရှိရင်ကိုယ်စောင့်နတ်ကမကြိုက်ဘူး....ဘာမှမစောင့်ထိန်းတော့ဘူး....အဲဒီအချိန်မှာ နတ်ဆိုး
တွေဝင်ပြီး နှောင့်ယှက် တော့တာဘဲ....နတ်ဆိုးတွေ ကျိန်စာသင့်ပြီဆိုရင်တော့ မဖြစ်သင့်တာတွေ ဖြစ်ကုန်တာပေါ့ ”

“ ဦးဘိုးရှိန်က ရှည်ဝေးလိုက်တာ လာပြန်ပြီ ဒီနတ်ဆိုးတွေ ”

“ ဦးဘိုးရှိန်ပြောသလို ဆိုလို့ရှိရင် ကိုကံထူးရဲ့ ပြောင်းဖူးခင်းတွေ မအောင်မြင်တာ နတ်ဆိုးတွေက ကြိမ်စာ
တိုက်လို့ပေါ့.... အဲဒါမှ မဟုတ်ရင် ကိုကံထူးရဲ့ကိုယ်စောင့်နတ်တွေ ထွက်ပြေးသွားလို့ ကိုကံထူးကြီးဟာ ငါးပါးသီလ
မလုံလို့ဟုတ်လား ”

“ ဟာ....ကျုပ်.....လူကြီးကို ဒီလိုမပြောရက်ပါဘူးဗျာ အခုဟာက သူ့ယာတစ်ခုထဲမှ မဟုတ်ဘဲ ကျန်တဲ့ယာတွေလည်း
ကောင်းမှမကောင်းဘဲ ”

“ ဒီနှစ်မိုးမကောင်းလို့ ကျုပ်တို့တရွာလုံးက ယာတွေဟာ အားလုံးမကောင်းဖြစ်ကုန်ကြတာပေါ့ ”

“ ဒီမှာ ကိုကံထူး ယာတော့အဆိုးဆုံးဘဲ....အားလုံးထက်ဆိုးတယ် ”

“ ဟုတ်လား ”

“ ဘာဖြစ်လို့လဲ ”

“ ပိုးမိုင်းကျလို့ဖြစ်မှာပေါ့ ”

“ ဦးဘိုးရှိန်ပြောသလိုဖြစ်မယ် မထင်ပါဘူး.....ကျုပ်တို့ဦးကံထူးကြီးဟာ ဘုရားတရားမြဲတယ်.... ငါးပါးသီလလည်းမြဲ အို ဦးဘိုးရှိန်ပြောသလိုတော့ ဟုတ်မယ်မထင်ပါဘူး ”

“ ဟဲ့....ကြားပြီးပြီလား ”

“ ကြားပြီးပါပြီ....ကြားပြီးပါပြီ....ဒါမျိုးဆိုကျုပ်တို့က ဘယ်နောက်ကျလိမ့်မလဲ ”

“ ဘာတွေသတင်းထူးလို့လဲ ပြောကြပါအုံး ”

“ လုပ်ပြီ သူဘဲသိချင်တာ နဲ့နဲ့တက်နေတာ....သူဘဲအမြဲနောက်ကျတယ်....ကဲ မဖြူ ပြောပြလိုက်စမ်းပါ ”

“ ဒီနှစ်ငါတို့လယ်တော မိုးဦးခေါင်လို့ သီးနှံတွေ ပြုန်းကုန်ကြပါလား ”

“ အေးလေ....ဒီနှစ်ယာခင်းတွေ အောင်မှမအောင်ဘဲနဲ့....အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ ”

“ ဘာဖြစ်ရမှာလဲ ဒီနှစ်မိုးဦးခေါင်တာ ဘာကြောင့်လဲသိလား ”

“ ဘာကြောင့်လဲဟင် ”

“ ငန်းဥ....ငါတို့ရွှေမှုန်လေး ငန်းဥတဲ့ ”

“ ထိုင်....မိသင်း နင့်ကိုငါလူစုံတက်စုံရှေ့မှ ထပ်မေးမယ် နင်မြင်ခဲ့တဲ့အတိုင်းပြောကြားလား....နို့ မဟုတ်ရင်တော့ နင့်ကိုငါ ထိပ်တုံးခတ်ပစ်မယ် ”

“ အို....သူကြီးကလည်း ကျုပ်က မဟုတ်တာတော့ ပြောပါ့မလားတော့ ”

“ ကဲ ဒါဖြင့်ပြောစမ်း ”

“ ကျုပ်ကျိန်ဆိုရင်ကျိန်ပြောရဲပါတယ်တော်....ရွှေမှုန်ကို ထမင်းသွားပို့တယ်ဆိုတာ တရွာလုံးအသိဘဲ....အစတုန်း ကတော့ ကျုပ်လည်း သတိမထားမိပါဘူး....အခုနောက်ပိုင်းကျမှ.... ”

“ ဟာ....ရှာရှည်မနေစမ်းပါနဲ့ မိသင်းရာ တိုတိုနဲ့ရှင်းရှင်းပြော ”

“ သူဝလာတယ်တော့....သူဝလာတာကြီးက ရိုးရိုးတန်းတန်းဝတာမျိုးမဟုတ်ဘူး....ဟို-ဟိုဒင်းလေ မရိုသေ့စကား ပြောရရင် ကိုယ်ဝန်ရှိလို့ ဝပုံမျိုးကြီး ”

“ ကြားလား....ကြားလား ”

“ မိသင်းပြောတာနဲ့ မဆုံးဖြတ်နဲ့လေ....သေချာလည်းစစ်ဆေးပါအုံး ”

“ သာထွန်းပါကွာ....မတရား ဘယ်တော့မှ မဖြစ်စေရဘူး....သေချာအောင်လုပ်မှာပေါ့ကွ.... ရွှေမှုန်ဆီကိုသွားမယ်.... ရွာလူကြီးတွေလိုက်ခဲ့ကြပါ....မိန်းမတွေ လည်းလိုက်ခဲ့ရမယ် ”

“ ဒါမိန်းမကိစ္စ....သူကြီးက ဘာလုပ်မလို့လဲ ”

“ ဘာလုပ်ရမှာလဲကွ....ရွာထဲကဝမ်းဆွဲနဲ့စစ်မှာပေါ့ကွ ”

“ တောက်....တို့ရွာမှာ ငန်းဥပေါ်ရတယ်ကွာပြီးတော့ ရွှေမှုန်ဒီ စိတ်မနဲ့တဲ့ကလေးမမှ ရူးနေတဲ့ကောင်မလေးကိုမှ ယုတ်မာလိုက်ကြတာ ”

“ ဟိတ်....ဝမ်းဆွဲရောက်ပြီလားဟေ့ ”

“ အေး....ကြာတယ်....ရွှေမှုန်ဆီအခုသွားမယ် လိုက်ခဲ့ကြဟေ့ ”

“ သူကြီးရွှေမှုမှာ လောလောဆယ် ကိုယ်ဝန်သုံးလရှိနေပြီတော့ ”

“ ခို....ခို....ခို.... ”

“ အားလုံးသိကြပြီးသားမို့ ကျုပ်ရှည်ရှည်ဝေးဝေးထပ်မပြောချင်တော့ဘူး....ရွှေမှုနဲ့ကိုယ်ဝန်ကိစ္စ သိပ်ရှက်စရာကောင်း တယ်....ကျုပ် ကံကြီးကုန်းမှာ သူကြီးလုပ်လာတာ ဆယ်နှစ်ကျော်ပြီ....တခါမှ ဒီလိုယုတ်ယုတ်မာမာကိစ္စမပေါ်ဖူးဘူး ”

“ ဝန်းဥရှိလိုမိုးဦးခေါင်ပြီးတနယ်လုံးယာခင်းတွ မကောင်းဘူးဖြစ်ကြတယ်....လှိုင်တာလား....နက်ကလဲလား....မကြီးသူ လားလို့ထင်ရတယ်....ဖြစ်မယ့်ဖြစ်တော့ ကံကြီးကုန်း ”

“ ကျုပ်တို့တရွာလုံး အရှက်ကွဲရပြီပေါ့သူကြီးရာ ”

“ ကြားစတုန်းက ကျုပ်လုံးဝမယုံဘူး....အခုတော့ကွာ စိတ်မနဲ့တဲ့ကောင်မလေးကိုမှ....တောက် ”

“ သူကြီး....လုပ်စရာရှိတာ မြန်မြန်လုပ်ပါ ”

“ ကျုပ်တို့ရွာမှာ သူယုတ်မာတယောက်တော့ ရှိနေပြီဗျာ ”

“ ကျန်တဲ့လူတွေ မျက်နှာဘယ်လိုထားရမှန်းတောင်မသိဘူး ”

“ တရာခံကို အမြန်ဆုံးဖော်ထုတ်မှ ဖြစ်မယ် ”

“ ဖော်ထုတ်ဆို ရွှေမှုတို့အိမ်ကို ကျုပ်တို့အမြန်ဆုံးသွားမှ ဖြစ်မယ် ”

“ ဟုတ်ဘူးလား ကိုကံထူး....အား...ဟ ”

“ သူကြီးနဲ့ ဆယ်အိမ်ခေါင်းတွေ ကျုပ်တစ်ဦးပြောပါရစေ....ဒီကိစ္စကို သွေးပူပြီးအရမ်းမလုပ်ကြပါနဲ့....ဒေါသပါရင် မှားတတ် ပါတယ် ”

“ ဟ....သွေးပူနေတုန်းလုပ်မှကွ....သွေးအေးသွားတဲ့အထိ ဘယ်စောင့်နိုင်မလဲ တိုက်မောင်းရာ ”

“ ဟုတ်တယ် ကျုပ်တို့ တရက်ထက်တရက် မျက်နှာအပျက်မခံနိုင်ဘူး....ရှင်းစရာရှိရင် အမြန်ရှင်း....တရားခံအစစ်ကို ဖော် ထုတ်....အရေးယူအပြစ်ပေး....ဒါဘဲ ”

“ ဟုတ်ပါတယ်....ဟုတ်ပါတယ် ”

“ ကျုပ်တို့တရားခံကိုတော့ ဖော်ထုတ်ရမှာပေါ့ ”

“ ဒါပေမယ့်ဒေါသပါရင် မှားမှာ စိုးလို့ပါ ”

“ တိုက်မောင်း....ဒီလောက်ဒေါသထွက်စရာကောင်းတဲ့ကိစ္စ ဘာရှိသေးလဲကွာ....ဘာဒေါသရှေ့ထားရင်မှားမလဲ ”

“ မင်းဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ ”

“ ဟင်....မှားတာက သူယုတ်မာကွ....သူယုတ်မာမှားလို့ ယုတ်မာလို့ ဒီကိစ္စဒီလိုဖြစ်ရတာ နင်သိလား ”

“ ကြာပါတယ်သူကြီးရာ လုပ်စရာရှိတာဆက်လုပ် ”

“ လုပ်စရာရှိတာ ဆက်လုပ်ဆို အခုလဲရွှေမှုနဲ့ဆီသွားမယ် ”

“ ရွာလူကြီးတွေ အားလုံးစုံပါပြီ ”

“ မိသင်းပြောလို့ ဝမ်းဆွဲနဲ့စစ်ပြီးပြီ ”

“ ရွှေမှုကို မမြင်မတွေ့ကြသေးတဲ့လူတွေ မြင်ကြတွေ့ကြရအောင် သက်သေဖြစ်အောင်လို့ အားလုံးကို ထင်ထင်ရှားရှား ကျုပ်လုပ်မယ်....ရွာထဲက ကာလသားတွေ လူပျိုတွေအားလုံးလိုက်ခဲ့ကြ ”

“ ငါပြောတာကြားလား....ဟဲ့ မိသင်း နင့်ခွေးတခြားခေါ်သွားစမ်း ကြိုးလွတ်သွားလို့ ငြေထောက်တွေ လျှောက်ကိုက်နေ အုံးမယ် ”

“ ရွာထဲက ကာလသားတွေစုံတယ်မဟုတ်လားဟေ့ ”

“ စုံပါတယ် ”

“ မိသင်း.... ”

“ ရှင် ”

“ ဒီနေ့တော့ နင့်ဘဲ အားကိုးရမှာဘဲ....ရွှေမှုန်ကိုချောပြီး သွားခေါ်ခဲ ”

“ ဟုတ်ကဲ့ ”

“ ကာလသားတွေက ဒီနေရာမှာတန်းစီကြ...အားလုံး...အားလုံးပြောတာ...လာကြ ”

“ တယောက်ဆီ...စီ ”

“ လာပါရွှေမှုန်ရဲ့ ဘာမှကြောက်စရာမလိုပါဘူး...ရွာထဲကလူတွေလေ ”

“ သေသေချာချာကြည့်ပါအုံး...တို့ရွာထဲကလူတွေလေ...ဘာမှကြောက်စရာမရှိပါဘူး ရွှေမှုန်ရယ်...လာပါ ”

“ ရွှေမှုန်သေသေချာချာကြည့်စမ်း...သူကြီးသာထွန်းလေ...မှတ်မိလား ”

“ ဟေ...ဟေ့ ပျော်စရာကြီးဘဲ...သခင်မလေးဆီကိုအခစားဝင်ကြသလားမောင်မင်းတို့ သမီးလေး-ဟင်

ဘဘဦးဘိုးရှိန် ”

“ ဒီလူတွေကိုကြည့်စမ်း သမီးသိလား ”

“ ဟေ့...မောင်တော်ဘုရားပါလား ဟား ဟား ဟား ဟော ဒီမှာလည်းမောင်တော်ဘုရားတယောက်...ဟော ဟိုမှာလည်း မောင်တော်ဘုရားတယောက် အားလုံးအားလုံးဟာ ရွှေမှုန်ရဲ့ မောင်တော်ဘုရားတွေကြီးပါလား ဟား ဟား ဟား ဟား ဒီမှာလည်း မောင်တော်ဘုရားတယောက် ဟော...ဒါလည်းအတူတူဘဲ ”

“ ဟား...ဟား...ဟား ”

“ ဟိတ်...ဟိတ်ကြစမ်း...ဒါရီစရာမဟုတ်ဘူး မိသင်း ရွှေမှုန်ကို အိမ်ပေါ်ခေါ်သွားတော့ ”

“ အို မောင်တော်ဘုရားတို့ရယ် ”

“ ဟား...ဟား...ဟား ”

“ ရွှေမှုန်ကိုတော့ ဆွဲထုတ်ခိုင်းဘို့ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ မလွယ်တော့ပါဘူး ”

“ ဟုတ်တယ် ”

“ ကိုဘိုးရှိန်နဲ့ရွှေမှုန်ကိုတော့ ဘာမှအားကိုးလို့မရဘူး ”

“ ဒီနည်းနဲ့မရရင် နောက်တနည်းနဲ့ကြိုးစားရတော့မယ်...ဒီလူယုတ်မာကို ဖော်ထုတ်လို့မရမချင်း ကျုပ်မကျေနပ် နိုင်ဘူး... မကျေနပ်နိုင်ဘူးဗျာ ”

“ အဘတော့မရှိဘူးဟ... ယာထဲသွားတယ် ”

“ အဘလည်းအချိန်ရှိသ၍ ရွှေမှုန်ကိစ္စရှင်းမယ်ဆိုပြီး အလုပ်ကို ရှုပ်နေတာဘဲ ”

“ နင်ကော အဘနဲ့တွေ့ဘို့လာတာလားဟင် ”

“ မဟုတ်ဘူးဟာ မတွေ့တာကြာလို့ပါ ”

“ အေးဟာ...နင်လည်းခါတိုင်းလို ငါ့ဆီမလာတာကြာပြီ...နင်ကောအမဲထွက်ပစ်သေးလားဟင် ”

“ မထွက်ဖြစ်ပါဘူးဟာ ”

“ အေးဟာ ရွှေမှုန်လေးကို ယုတ်မာသွားတဲ့လူ အမြန်ဖော်ထုတ်မှ ဖြစ်မယ်...တရွာလုံးကလည်း ဒီလူယုတ်မာကို ဝိုင်းပြီး ကျိန်ဆဲနေကြတာ ”

“ ဟုတ်ပါ့ဟယ်...တော်တော် ယုတ်မာတဲ့လူ.....ဒီစိတ်မနဲ့တဲ့ကောင်မလေးကိုမှ....တော်တော်ပက်စက်ယုတ်မာတဲ့လူ မိရင် တော့လား....တစ်ရွာလုံးက ခါးနဲ့ဝိုင်းပြီးခုတ်သတ်ပစ်မှာ ”

“ ခင်ဖြူ ”

“ ဘာလဲဟင် ”

“ ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူးဟာ ”

“ နင့်ကြည့်ရတာတမျိုးဘဲ....အေးဟာ နင်ကဒီရွာမှာ သူကြီးရဲ့လက်ရုံးဆိုတော့လည်း ဒီပြဿနာမှာ နင်လည်း တာဝန်ရှိတာပေါ့....ဒီတရားခံကို မြန်မြန်ဖမ်းမိအောင်လုပ်စမ်းပါဟာ ”

“ ဟ...ပြန်တော့မလို့လား ”

“ ဟေ့....တိုက်မောင်းရိုလားကွ ”

“ လာစမ်းတိုက်မောင်း....မင်း ခါးမြှောင်ရိုလားကွ....ခဏပေးစမ်း....မင်းလာခဲ့....ခွေး-ခွေး မင်းဟာခွေးကျင့်ခွေးကြံ ကြံတဲ့ ကောင် ”

“ သူကြီးဘာဖြစ်တာလဲဗျ ”

“ အသိဉာဏ်မရှိတဲ့ကောင် ”

“ ကျုပ်ကိုရှင်းရှင်းပြော ”

“ အေး....မင်းဟာတလောကလုံးမှာ အယုတ်မာဆုံးကောင် ခွေးထက်မိုက်တဲ့ကောင် ”

“ ဒီမယ်သူကြီး....ကျုပ်ကို အဲဒီလိုမပြောနဲ့ မစွပ်စွဲနဲ့ ကျုပ်မကြိုက်ဘူး....ဘာကိစ္စလဲ ပြောအုန်းဗျာ ပြောအုံး သူကြီး ”

“ တိုက်မောင်း....မင်းအကြောင်းကို တရွာလုံးသိစေရမယ် ”

“ တော်တော့ဗျာ ”

“ သူကြီး....တိုက်မောင်း ဘာဖြစ်ကြတာလဲ ”

“ ဘာဖြစ်ရမှာလဲ ခင်ဗျားသားတိုက်မောင်း....ကမ်းကုန်အောင်မိုက်တဲ့ ယုတ်မာတဲ့ကောင်....အခုရွှေ့အိမ်က ခွေးသေပြီ ခါးဒဏ်ရာနဲ့....ရွှေ့ခွေးကိုခင်ဗျားသားတိုက်မောင်းသတ်တာ....ခင်ဗျားကိုအားနာလို့ကိုကံထူးရေး...ဒါပေမယ့် ကျုပ်တိုက်မောင်း ကို ဟို တခါထဲက မသင်္ကာဖြစ်နေတာ....သူ့ခါးမြှောင်ကို ရွှေ့နုတို့အိမ်ရှေ့ကကောက်ရတာ ကျုပ်ပြန်ပေးခဲ့တယ်....ခင်ဗျား မှတ်မိသေးရဲ့လား....မဖြစ်တန်ကောင်းပါဘူးဆိုပြီးကျုပ်သံသယကိုချေခဲ့တယ်....ဒါပေမယ့် အခုတွေ့လား....တိုက်မောင်းရဲ့ခါး မြှောင်မှာ ရွှေ့ခွေးရဲ့သွေးစတွေ....ခင်ဗျားကိုအားနာတယ်....ဒါပေမယ့်မတတ်နိုင်ဘူး....မကောင်းရင် ကိုယ့်သွေးတောင် ဖောက် ထုတ်ရတယ်တဲ့ဗျာ ”

“ မဟုတ်ဘူး သူကြီး....အမှန် ”

“ ခင်ဗျားဘာမှမပြောနဲ့တော့ ဒီကိစ္စတွေအားလုံး ခင်ဗျားမသိဘူးဆိုတာ ကျုပ်ယုံတယ်....ဒီမှာကိုကံထူး ခင်ဗျားသားကို ကျုပ် သားတစ်ယောက်လိုချစ်တယ်ဆိုတာ တစ်ရွာလုံးအသိ ”

“ ဒါပေမယ့်ဗျာ ကျုပ်ပြောပါရစေအုံး ”

“ ဘာမှမပြောနဲ့တော့ကိုကံထူး....ခင်ဗျားသားလူယုတ်မာတော်တော်မိုက်ရိုင်းတယ်....ကျုပ်လုပ်စရာရှိတာ ဆက်လုပ် ရမယ် ”

“ ဟဲ့....အကို နင်လိုက်မသွားဘူးလား ”

“ ဘယ်ကိုသွားရမှာလဲ ”

“ သူကြီးကမောင်းထုခေါ်တယ်လေ....အခုမွန်းတည့်မှာ သူ့အိမ်ကို ရွာထဲက ကာလသားတွေအားလုံးလာရမယ်တဲ့ ”

“ အဘကော ”

“ အဘ အဲဒီကို လိုက်သွားတယ်....ရွှေမှုန်ပြဿနာထူးခြားမယ်နဲ့.တူတယ် ”

“ အဘသွားတာကြာပြီလား ”

“ ခုလေးတင်ဘဲ....အခုဆို သူကြီးအိမ်ရောက်လောက်ပြီ....နင်လိုက်သွားရင် မိမယ်ထင်တယ် ”

“ ကဲ....နားထောင်ကြ ရွှေမှုန်ကိစ္စကြောင့် ကျုပ်တို့.ကံကြီးကုန်းတရွာလုံး အရှက်ကွဲနေရတာ အားလုံးသိတယ်.... ဒါပေမယ့် တရားခံလူယုတ်မာကို သတင်းပေးနိုင်တဲ့သူ မပေါ်သေးဘူး....ဖော်ထုတ်နိုင်တဲ့လူမရှိဘူး....ဒါပေမယ့် ကျုပ်သဲလွန်စ တချို့တလေကို ရထားတယ်....သဲလွန်စရထားပေမယ့် တရားခံအစစ်ကို ဖော်ထုတ်ဘို့. ကျုပ်သိပ်ခက်နေတယ်....ဒီကိစ္စမျိုးဆိုတာ ရမ်းပြီးစွပ်စွဲလို့.လည်းမရ ဘယ်သူဘယ်ဝါပါလို့. ကျုပ်တပ်အပ်မပြောနိုင်ဘူး....လူယုတ်မာကလည်း သူပါလို့.ဘယ်ဝန်ခံပါ့မလဲ ”

“ တရားခံကို အတိအကျဖော်ထုတ်နိုင်ရင်တော့ အကောင်းဆုံးဘဲ ”

“ လူတယောက်ကြောင့် ကျုပ်တို့.တစ်ရွာလုံး အထင်အမြင်အလွဲခံရတာ မခံနိုင်ဘူးဗျာ ”

“ ဟုတ်တယ်....ဟုတ်တယ် ”

“ ကျုပ်တို့.ကာလသားတွေမှာ ပိုပြီးအနေခက်ရတယ် ”

“ ဒီလူယုတ်မာကို မဖော်နိုင်ကြတော့ဘူးလား ”

“ ကဲ....ထိုင်ကြပါ ”

“ တရားခံအစစ်ကို ကျုပ်မဖော်ထုတ်နိုင်သေးပေမယ့် အချိန်ကျရင် ကျုပ်အဲဒီတရားခံကို ကျုပ် ဂုတ်ဆွဲပြမယ် ”

“ အခုတော့ကျုပ်မှာ အစီအစဉ်တစ်ခုရှိတယ် ”

“ ဘာအစီအစဉ်လဲပြောပါ ပြောပါ ”

“ ကဲ....နားထောင်ကြစမ်း....ရွှေမှုန်ရဲ့ကိုယ်ဝန်ပြဿနာကိစ္စ ဒီရွာထဲက အိမ်ထောင်ရှင်ယောက်ျားတွေ လူကြီးတွေတော့ ဘယ် နည်းနဲ့.မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး....ဒီတော့ ဒီထဲမှာရှိတဲ့ လူပျိုကာလသားတွေအားလုံးဟာ အပြစ်ဒဏ်ကို မျှပြီးခံကြရမယ် ”

“ ဟာ....အဲဒါတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး ”

“ နေကြအုံး....ဆက်ပြောအုံးမယ်....ကံကြီးကုန်းရွာမှာရှိတဲ့ လူပျိုကာလသားတွေအားလုံးက ရွှေမှုန်အိမ်ကို ပြင်ဆောက် ပေးရမယ်....ခြံထဲကို ရှင်းပေးရမယ်....ပြီတော့ရွှေမှုန်မီးဖွားဘို့.မီးနေခန်းဆောက်ပေးရမယ်....အဲဒါဟာအပြစ်ဒဏ်ကို အားလုံးမျှပြီး ခံတဲ့သဘောဘဲ....နားလည်လား ”

“ ဒါဘယ်ဟုတ်မလဲသူကြီးရာ လူယုတ်မာတစ်ယောက်အတွက် ကျုပ်တို့.ကာလသားတွေအားလုံး ဝိုင်းပြီးခံရမယ် ဆိုတော့ ”

“ အပြစ်ရှိလို့.ခံရမယ်လို့.ငါပြောတာမဟုတ်ဘူး....ရွှေမှုန်ဟာ နင်တို့.ရဲ့နမလေး....ကိုယ့်တရွာထဲကနမလေး ဒုက္ခရောက် နေတဲ့အချိန်မှာ ဝိုင်းပြီးစောင့်ရှောက် ကူညီတဲ့သဘော....အဲဒီတော့ ရွှေမှုန်ကလေး မီးဖွားပြီးတဲ့အထိ ရွာထဲက ကာလသားလူပျို တွေအားလုံး ဒီတာဝန်ကို ယူရမယ် ”

“ ရွှေမှုန်ဖိုက်က ညောင်မိစ္ဆာနဲ့.ရတဲ့ဖိုက်ဟာ ဘယ်လိုလုပ်တရားခံရှိရမှာလဲ ”

“ ဟား....ဟား.... ”

“ ငြိမ်ကြစမ်း....ရွှေမှုန်အတွက် အိမ်ပြင်၊ ခြံရှင်း၊ မီးဖွားဘို့. မီးနေခန်းဆောက် အဲဒီစတဲ့ အလုပ်တွေမှာ တိုက်မောင်းက တာ ဝန်ယူရမယ် ”

“ လုံးဝမတရားဘူး ”

“ ဟိတ်ကောင်....ဒါရွာလူကြီးတွေအားလုံးရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကွ ”

“ ဒီရွာမှာ ကျုပ်တို့လူပျိုတွေဘဲယောက်ျားရှိလား....ရွာသူကြီးကော ယောက်ျားမဟုတ်ဘူးလား....အိမ်ထောင်သည် တွေကောယောက်ျားမဟုတ်ဘူးလား....ဒီကိစ္စကို ကျုပ်တို့လူပျိုကာလသားတွေဘဲ မျှခံရမယ်ဆိုတော့ ကျုပ်တို့လူပျိုကာလသား တွေကိုဘဲ သိမ်းကြိုးစွပ်စွဲတဲ့ သဘောသက်ရောက်တယ် ”

“ ဟုတ်တယ်....ဟုတ်တယ် တိုက်မောင်းပြောတာမှန်တယ် ”

“ ဟိတ်ကောင် တိုက်မောင်း မင်း ဘာစကားပြောတာလဲကွ ”

“ ဟိတ် မင်းက တို့ လူကြီးတွေကို စော်ကားတာဘဲ ”

“ ကျုပ်စော်ကားလိုစိတ်နဲ့ပြောတာမဟုတ်ဘူး....ရွှေမှုန်ခြံဝင်းကိုရှင်ပေးရမှာ ရွှေမှုန်အိမ်ပြင်ဆောက်ပေးရမှာ မီးနေခန်းကို ရှင်း ပေးရမှာ ကျုပ်ကခေါင်းဆောင်ရမယ်ဆိုတော့ ဒါ....ဒါ....ဒါ ”

“ ဟိတ်ကောင် တိုက်မောင်း မင်းထိုင်စမ်း မင်းပြန်ထိုင်လိုက်စမ်း....ခွေးတိရိစ္ဆာန် မင်းပြန်ထိုင်လို့ ငါပြောနေတယ် မဟုတ်လား ”

“ ကျုပ်မလုပ်နိုင်ဘူး ”

“ ဒီမှာ တိုက်မောင်း ရွာလူကြီးတွေရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ငြင်းပယ်တယ်....ရွာလူကြီးတွေကို စော်ကားတယ်.... ဒါကြောင့်ရွှေမှုန် မီးဖွားတဲ့အခါမှာ မီးနေအဝတ်အစားတွေ အညစ်အကြေးတွေကို တိုက်မောင်းက လျှော်ဖွပ်သန့်စင်ပေးရမယ်....ဒါ ငါဆုံးဖြတ်တဲ့ အမိန့် ”

“ မလုပ်ဘူး....ဘာအမိန့်ဘဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်မလုပ်နိုင်ဘူး ”

“ အေး....မလုပ်နိုင်ရင် မင်းနဲ့ငါနဲ့တွေ့မယ်ကွ ”

“ အားလုံး ပြန်နိုင်ကြပြီ....လူကြီးတွေတော့ ခဏနေရစ်ကြအုံး ”

“ ဟာ....လက်မှာသွေးတွေနဲ့ပါလား အဘ ”

“ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲအဘ ”

“ ခါးရှုတာ ”

“ ဟာ....ဘယ်မှာ ရှုလာတာလဲ ”

“ ဆေးသွားယူ....ဆေးသွားယူ ”

“ လာအုန်း....နင်လုပ်စရာရှိတာသွားလုပ်....ငါ အဘကို ဆေးထည့်ပေးမယ် ”

“ အဘကို သေချာလည်းမေးကြည့်အုံးနော်....ငါမေးတော့ ဘာမှလဲမပြောဘူး ”

“ ကဲသွားပါ....လုပ်စရာရှိတာလုပ် ”

“ သား တိုက်မောင်း သူကြီးကို ကလန်ကဆန်မလုပ်ပါနဲ့လို့ အဘတောင်းပန်ပါတယ်ကွာ....သား သူကြီးကို ကလန်ကဆန် မလုပ်ပါနဲ့....သား ”

“ ဟုတ်ကဲ့....ဒါပေမယ့် သူကြီးက.... ”

“ ဟုတ်တယ်သားလေးရယ်....ဒါပေမယ့် သူကြီးက လူကြီးဘဲ....သူကြီးက ဒီရွာမှာလူကြီး....သူပြောတာကို သားတို့က နားထောင်ရမှာပေါ့....အဘပြောတာကိုနားထောင်ပါသားရယ်.... အဘတောင်းပန်ပါတယ်ကွာ.... အဘတောင်းပန်ပါတယ်ကွာ.... အဘတောင်းပန်ပါတယ်ကွာ ”

“ အဘ....ဘာမှမတွေ့ဘဲ အိပ်လိုက်တော့ဗျာနော် ”

“ အား...သား...အဘ....ငါ့သားရယ် ”

“ ဒီတခါသူကြီးလုပ်ပုံက ဘယ်လိုကြီးမှန်း မသိဘူးကွာ ”

“ ဘာဖြစ်လို့လဲ ”

“ ဘာဖြစ်ရမှာလဲဟာ မင်းစဉ်းစားကြည့်ကွာ....ရွှေမှုန်လေးအိမ်နဲ့ခြံကို ပြင်ဆင်ပေးကြပါဆိုပြီးနေတဲ့ဟာ....အခုဟာ ရွှေမှုန်ကိုယ် ဝန်ရှိတာကို ပြဿနာလုပ်ပြီး ငါတို့အားလုံးကို ဒဏ်ပေးတဲ့အနေနဲ့ ခိုင်းတာကွ ”

“ ဟုတ်တယ်ကွာ ”

“ ငါတို့ဟာ အပြစ်ရှိတဲ့ တရားခံလို ဒဏ်ခတ်ခံရတာ ”

“ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူးဟာ....ရွှေမှုန်ကို ကိုယ့်ညီမလေးလို သဘောထားကြပေါ့ ”

“ တို့မှာအပြစ်မရှိဘူးဆိုတာ တို့ကိုယ်စောင့်နတ်တွေအသိဆုံးဘဲ....အဲဒီတော့ ဒုက္ခရောက်နေတဲ့ ကိုယ့်ညီမလေး တယောက်ကို ဝိုင်းဝန်းစောင့်ရှောက်တယ်လို့ဘဲ သဘောထားကြ ”

“ ဟုတ်တယ်ကွာ ”

“ ကျုပ်တို့ကလည်း ဒီသဘောနဲ့လုပ်နေတာ....လုပ်တာကတော့ လုပ်ပေးရမှာဘဲ ”

“ အခုလည်းလုပ်ပေးနေတာဘဲ ”

“ ဒါပေမယ့်....လူယုတ်မာ တယောက်ကြောင့်အပြစ်ပေးခံရတာ ဆိုးတယ်ကွာ ”

“ ဟုတ်တယ်ကွ ”

“ ဒီတခါသူကြီးနဲ့ ရွာလူကြီးတွေ လုပ်ပုံမတရားဘူးကွာ....ဒီလူယုတ်မာတစ်ယောက်ကြောင့် မင်းတို့ငါတို့ သိမ်းကြီးခံရ တာ ”

“ ဘယ်ကလူ့တိရိစ္ဆာန်မှန်းလည်းမသိပါဘူးကွာ....စိတ္တဇဖြစ်နေတဲ့ရွှေမှုန်လေးကိုမှ စော်ကားရက်တယ်....ဟင်း.... တရားခံပေါ်လို့ကတော့ကွာ ဟင်း ”

“ ကဲ....ကဲ ကိုယ်မဟုတ်လည်းပြီးကြတာပါဘဲဗျာ....အမှန်တရားဆိုတာ တနေ့ပေါ်လာမှာပါဘဲဗျာ ”

“ ကိုယ်လုပ်စရာရှိတာ ဆက်လုပ်ကြ ”

“ ဪ...တိုက်မောင်းရေ ခို့ဒီဘက်ကပြီးရင် ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ ”

“ လုပ်ချင်တာလုပ်ကြကွာ....ငါ့လာမမေးနဲ့ ”

“ ဟ....သူကြီးကဒီကိစ္စမှာ မင်းကိုခေါင်းဆောင်တင်ထားတာဘဲ မဟုတ်လား ”

“ ခေါင်းဆောင်....ဘာခေါင်းဆောင်လဲ.... ဒီမှာအလုပ်လုပ်တဲ့ ကာလသားတွေအကုန်လုံး အပြစ်ပေးခံနေတဲ့သူတွေချည်း မဟုတ်လား....အဲဒါ ငါ့ကိုခေါင်းဆောင်တင်ထားတယ်ဆိုတော့ ရွှေမှုန်ကိစ္စမှာ ငါတရားခံလို ပါးစပ်ကထုတ်မစွပ်စွဲရုံဘဲ ရှိတော့တယ် ဒါကြောင့်ငါခိုင်းတိုင်းမလုပ်နိုင်ဘူး....မင်းတို့ဘာသာလုပ်ချင်လုပ်ကြ ”

“ ဟဲ့ကောင်....ဘာစကားတွေများနေတာလဲ ”

“ မင်းတို့အလုပ်လုပ်တာဆက်လုပ်ကြ ”

“ အလကားတောင်စဉ်ရေမရတွေ ”

“ ဟောတော့....နှမလေးရဲ့ နန်းတော်ကို ဝင်စီးကြတော့မလို့ပေါ့ ဟုတ်လား....မောင်တော်ဘုရားရေ ကယ်ပါအုံး.... နင်တို့ တော့လား ငါ့မော်တော်ဘုရားနဲ့တွေ့မှ အကုန်သေကုန်မယ်....ဟား...ဟား....ဟား ”

“ အ....အား....အား နာလိုက်တာ အား....ကျွတ် ကျွတ် သမီးလေးမွေးတော့မယ် ”

“ ဒီအတိုင်းတော့မဖြစ်ဘူး....ရွှေမှုန်အတွက် စိုးရိမ်ရတယ်....ကျွန်မတော့ မွေးမပေးနိုင်ဘူး ကဲ....အဲဒါ ဘာလုပ်ကြမလဲ ”

“ မကြီးသူရွာ ဆရာဝန်တစ်ယောက်ရောက်နေတယ်လို့ ကြားတယ်သူကြီး ”

“ ဟ....သေချာရဲ့လား ”

“ သေချာပါတယ်...မနေ့ကဘဲ ကျုပ်တွေ့ခဲ့တယ် ”

“ သေချာရင် လူလွတ်ပြီးတော့ ဆရာဝန်ပင့်ခိုင်းလိုက်ရင်ကောင်းမယ်ထင်တယ်...ရွှေမှုန့်အတွက် စိုးရိမ်ရတယ် ”

“ ခေါ်မှာဖြင့်လည်း အအမြန်ခေါ်ကြပါ...ရွှေမှုန့်အိမ်ထဲမှာ မီးမဖွားနိုင်လို့ အသက်ပါရတော့မယ် ”

“ ဟိတ်...တိုက်မောင်း ”

“ ဘယ်မလဲကွာ ”

“ တိုက်မောင်း ဒီမှာလေ ”

“ မင်း...မကြီးသူရွာကိုမြင်းနဲ့ သွား...ဆရာဝန်အမြန်ဆုံးပင်ခဲ့ ဒါအမိန့်ဘဲ...ဟိတ်ကောင်သွားလေကွာ...ဒါ မင်းလုပ်ရမယ့် အလုပ် ”

“ အ...အား...အား...နာလိုက်တာ...နာလိုက်တာ ”

(အာကာဘောင်ထဲက တိမ်နီ...ဘယ်ပန်းချီရေးလို့မမီ
အာကာဘောင်ထဲက တိမ်နီ...ဘယ်ပန်းချီရေးလို့မမီ)

တိမ်နီကဲ့သို့ ချွန်းတင့်တယ် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ

အာကာဘောင်ထဲက တိမ်နီ...ဘယ်ပန်းချီရေးလို့မမီ

ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှအကြောင်းများရယ်

ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် ကိုယ့်လိုလူပင်ခံရခက်သေးရင်

ကြီးမှီဖြစ်တဲ့ မွေးသဖခင်အိုကြီးအတွက်

ရင်ကိုခွဲ၍ အသည်းကို မီးရှို့လှူပူမယ်

တမင်ကျနေသော အပြစ်တို့ရယ် ရှိပါစေလေကွယ်...။

“ ဟိတ်...အခြေအနေဘယ်လိုလဲ ”

“ ယောက်ျားလေးမွေးတယ်...တိုက်မောင်းနဲ့တော့ တစ်ပုံထဲ ”

“ တောက် ”

“ ဟဲ့...ရီမြင့် နင်ဒီမှာဘာလာလုပ်နေတာလဲ ”

“ မကြီးသူရွာမှာ ဆရာဝန်မရှိလို့ ငါအမြန်ပြန်လာတာ...ရွှေမှုန့်အခြေအနေကော ”

“ ရွှေမှုန့်ကလေးမွေးပြီးပြီး...ယောက်ျားလေးတဲ့ အကိုနဲ့ချွတ်စွပ်တူနေတယ် ”

“ ဘာ ”

“ တစ်ရွာလုံးကပြောနေကြပြီ သူကြီးကလည်း...ငါမပြောချင်တော့ဘူးဟာ...ငါရှက်တယ်...ငါရှက်တယ်...အဟင့်...အဟင့် ”

“ ငါ့မှာအပြစ်မရှိတာ ငါအသိဘဲ ”

“ လူယုတ်မာ...လူယုတ်မာ နင်ငါ့ဆီကို လာရဲသေးတယ် ”

“ ဘာဖြစ်လို့တုန်း...ခဏလေးနားထောင်ပါ ”

“ နောက်တခါမလာနဲ့ ”

“ မဟုတ်ဘူး...ဖြေးဖြေးပြောပါ ”

“ လူယုတ်မာ နင့်မျက်နှာ ငါမကြည့်ချင်ဘူးကွာ ထွက်သွား ”

“ ငါ့မှာ ဘာအပြစ်ရှိ... ”

“ ဘာ...နင်စော်ကားလို့...မွေးလာတဲ့ကလေး ကြည့်စမ်း ဘယ်သူ့မျက်နှာလဲ...ဘယ်သူ့ရုပ်လဲ...တရွာလုံးအသိ အားလုံးလည်းအသိ အားလုံးလည်းခါတ်သိ...နင်ထွက်သွားစမ်းပါလူယုတ်မာရဲ့...နင်ဘာမှငြင်းမနေပါနဲ့...နင်ထွက်သွားစမ်းပါလူယုတ်မာရဲ့...သွား ”

“ မဟုတ်ပါဘူး...ငါမဟုတ်ဘူးဆိုတာ နင်မယုံဘူးလား ”

“ မကြားချင်ဘူး...သွား မကြားချင်ဘူး ”

“ တိုက်မောင်း...သွား ဟေ့ကောင် မင်းနဲ့ ငါ့သမီးနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ ”

“ ကျွန်တော် ရှင်းပြမယ်...နားထောင်ပါအုန်း ဦးလေးဦးဘိုးရှိန်ရာ ”

“ ဘာမှ ရှင်းပြနေစရာမလိုဘူး...တရွာလုံးသိပြီးသားကွ ”

“ ကျွန်တော်တစ်ယောက်ထဲ မဟုတ်ဘူးဗျာ...ကျွန်တော်ဘာမှ မလုပ်ဘူး ”

“ ဟေ့ကောင်...မင်းမဟုတ်လို့ ဘယ်သူဖြစ်ရမှာလဲ ”

“ အား...ကျုပ်...ကျုပ် ”

“ မလိုချင်ဘူးကွာ...မင်းနဲ့ ငါ့သမီးနဲ့...မတန်ဘူး...ဟေ့ကောင် ထွက်သွားဆိုထွက်သွား ”

“ ကျုပ်မှာ အပြစ်မရှိဘူး ”

“ ကဲကွာ...အား ”

“ ရှင်ကခါးမြောင်တွေဘာတွေဆွဲထုတ်ပြီး ငါ့အဘကိုသတ်မလို့...ပေါ့လေ...သတ်ရဲရင်သတ်လိုက်စမ်းပါ လူယုတ်မာရဲ့ ”

“ အားလုံးသိကြပြီအမဟုတ်လား...တရားခံလူယုတ်မာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ ထင်ထင်ရှားရှားသိကြပြီ မဟုတ်လားဟင်...သင်္ကာမကင်းဖြစ်နေတာကြာပြီ...ဒါမျိုးဆိုတာ စွပ်စွဲလို့မကောင်းလို့ ငါလက်ညှိုးထိုးပြီး သူ့ကိုဆွဲမပြခဲ့တာ ”

“ ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ...ကလေးက တိုက်မောင်းနဲ့ချွတ်စွတ်တူနေတာ ”

“ အေး...ဘယ်လိုမှ မငြင်းနိုင်ဘူး ”

“ တိုက်မောင်းကို တသက်လုံးအထင်ကြီးလာတာ...အခုမှ ဒီလောက်ယုတ်မာတယ်ဆိုတာ သိရတော့တယ် ”

“ အားလုံးသိအောင်ငါထပ်ပြောရမယ်...ညအချိန်မတော်ကြီးမှာ ရွှေမှုန်ခြံနားမှာ တိုက်မောင်းကိုငါတွေ့ခဲ့ရတယ်... အဲဒီတုန်းက ငါ့စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှငါမထင်ခဲ့ဘူး...ငါပထမဆုံး သံသယဖြစ်ခဲ့တာ ရွှေမှုန်အိမ်ခြံစည်းရိုးနားမှာ တိုက်မောင်းရဲ့ ခါးမြောင်ကိုငါကောက်ရတာ...ငါ့ကိုယ်တိုင်သူ့ကိုဒီခါးမြောင်ပြန်ပေးခဲ့တယ်...အေး...သေချာကြီးကိုသံသယဖြစ်တာရွှေမှုန်အိမ်က ခွေးသေတဲ့အချိန်ဘဲ...တိုက်မောင်းကို မသင်္ကာလို့သူ့ခါးမြောင်ကို ငါတောင်းကြည့်တော့ သူ့ခါးမြောင်မှာ ရွှေမှုန်အိမ်က ခွေးသွေးစတွေ တွေ့ရတယ်...ဒါတောင်ဒီကောင်ကို လက်ညှိုးထိုးပြီး မစွပ်စွဲခဲ့ဘူး...ထွေး...တောက် ”

“ ဟာ...ကိုကံထူးပါလား ”

“ ကိုကံထူး...ခင်ဗျားသား ယုတ်မာတာ ဗူးပေါ်သလိုပေါ်သွားပြီဗျ ”

“ ကိုကံထူး ဘုရားတရားမြဲသလောက် တိုက်မောင်းကျတော့ဗျာ...အို မပြောချင်ဘူး ”

“ တိုက်မောင်းဟာ ဘယ်လောက်ရက်စက်ယုတ်မာသလဲဆိုတာ သူ့ရွှေမှုန်အိမ်သွားသွားနေတာ...အနှောင့်အယှက်မပေးတဲ့ ရွှေမှုန်ခွေးကို သတ်ပစ်တယ်...ကျုပ် ကံကြီးကုန်း တရွာလုံးကို အိုးမဲသုတ်တာ...ကိုကံထူး ခင်ဗျားကို အားနာတယ်ဗျာ...ကိုယ်မကောင်းရင် ကိုယ့်သွေးတောင်ဖောက်ထုတ်ရတယ်ဗျာ...ခင်ဗျားသားကို ခင်ဗျားရအောင်ထိန်းပါ...ပြီးတော့မှ ဒီကောင်ကိုဘယ်လိုအပြစ် ပေးရမယ်ဆိုတာ လူကြီးတွေအားလုံး စီစဉ်ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်မယ် ”

“ ထောက်ခံတယ်...ကိုကံထူးကို သူ့သားကို ခေါ်ခိုင်းပေးပါ ”

“ ကိုကံထူး....ဒါ ကျုပ်အမိန့် ပြီးတော့အားလုံးရဲ့ တောင်းဆိုချက်....ခင်ဗျားသားကို ခင်ဗျားရအောင်ခေါ်ခဲ့ဗျာ ”

“ နေကြပါအုံးဗျာ....နေကြပါအုံးဗျာ....ကျုပ်ပြောပါရစေအုံး ”

“ ခင်ဗျား ဘာမှ ပြောမနေနဲ့ဗျာ ကိုကံထူး....ခင်ဗျားသားကို ခင်ဗျားရအောင်ခေါ်ခဲ့ ”

“ ဟုတ်တယ်....ဟုတ်တယ်....ရအောင်ခေါ်လိုက် ”

“ အဟင့်....အဟင့်....အဘ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲဟင် ကျွန်မ....ကျွန်မ သေသာသေလိုက်ချင်တော့တာဘဲ ”

“ ရီမြင့်....ငါ ငါ့သားလေးကို ငါ့သနားတယ် သူ့ဓမ္မာ ”

“ အဘ အကိုကို မကယ်နိုင်တော့ဘူးလား အဘရယ် ”

“ ငါဘယ့်နှယ်မှ မလုပ်တတ်တော့ဘူး....ငါဘာမှ မလုပ်တတ်တော့ဘူး....တိုက်မောင်းကို ငါသိပ်သနားတယ်....ငါ ငါရင် တွေကွဲကုန်မယ်....ငါ့ရင်တွေ ကွဲထွက်ကုန်ပြီ ”

“ ငါ့သား ”

“ အကိုထွက်ပြေးသွားပြီ အဘ....အကိုထွက်သွားပြီ ”

“ ငါ့သား တိုက်မောင်း သား....သား....မပြေးနဲ့ ပြန်လာ....ပြန်လာ ”

အာကာဘောင်ထဲက တိမ်နီ....ဘယ်ပန်းချီရေးလို့မမီ

“ သားရေး....သား ”

အာကာဘောင်ထဲက တိမ်နီ....ဘယ်ပန်းချီရေးလို့မမီ

တိမ်နီကဲ့သို့ ရွန်းတင့်တယ် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ

အာကာဘောင်ထဲက တိမ်နီ....ဘယ်ပန်းချီရေးလို့မမီ

“ မွေးသဖေခင် ကျေးဇူးရှင်အတွက် တပည့်တော် အပြစ်ဟူသမျှခံပါတော့မယ်....ကျေးဇူးရှင်ဖခင်အတွက် တပည့်တော် ဘဝနဲ့ရင်းပြီး တသက်လုံး မြို့သိပ်သွားပါတော့မယ်ဘုရား....ဖခင်အတွက် ဘဝနှင့်အသက်ကို ပေးနိုင်တဲ့သားဖြစ်ပါရစေ... .အခုဘဝမှာ ပေါင်းခွင့်မရတဲ့ ချစ်သူခင်ဖြူနဲ့ နောင်ဘဝမှာ ပေါင်းပါရစေဘုရား....တပည့်တော်၏အဘအတွက် တပည့်တော် သစ္စာပြုပါတယ် ဘုရား ”

“ သား....တိုက်မောင်း....သားလေး....သားလေး....သားလေးမသွားပါနဲ့ ကွာ....သား.....သား....တိုက်မောင်းမပြေးပါနဲ့ ကွာ....အဘအပြစ်ကို အဘဝန်ခံလိုက်မယ်....ဟာ....တိုက်မောင်း....မလုပ်ပါနဲ့ ကွာ အဘအပြစ်ကို အဘခံလိုက်မယ် ”

“ အဘ လိုက်မလာနဲ့နော်....ကျုပ်အဘကို မတွေ့ပါရစေနဲ့ ကျုပ်သွားတော့မယ် ”

“ တိုက်မောင်း....သားထွက်မပြေးပါနဲ့ မင်းပြေးစရာမလိုပါဘူး....တကယ်တမ်း လူယုတ်မာအစစ်က အဘပါ.... သားလေး မဟုတ်ပါဘူး....အဟင့်....အဟင့်....သားလေး မဟုတ်ပါဘူး....တရားခံအစစ်က အဘပါ....အားလုံးရဲ့ရှေ့မှာ အဘလူ ယုတ်မာ ကီးဆိုတာ အဘထုတ်ဖော်ပြောလိုက်တော့မယ်....မပြေးပါနဲ့သားရယ် ”

“ အဘဘာမှ မပြောရဘူး....အဘဘာမှ မပြောရဘူး....ဖြစ်သမျှအားလုံး ကျုပ်ခံမယ်....ကျုပ်ခံမယ်....အဘကျုပ် နောက်လိုက် မလာပါနဲ့....အဘကျုပ်နောက်လိုက်မလာပါနဲ့...အဘ ”

“ သား....လူလေး...သား မပြေးနဲ့....တိုက်မောင်းရေး....သား....တိုက်မောင်း....သား....မပြေးပါနဲ့ ကွာ....အဘအပြစ်ကို အဘဖော်ထုတ်လိုက်မယ်သား....သားမပြေးနဲ့....ဟာ....တိုက်မောင်းမပြေးပါနဲ့ ကွာ....တိုက်မောင်း မပြေးပါနဲ့ ကွာ....တိုက်မောင်း မပြေးပါနဲ့ ကွာ....အဘ လူယုတ်မာနှစ်ခါ အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး....အဘထုတ်ပြော လိုက်တော့မယ်....ငါ့သားလေး....ငါ့သားလေး.... ငါ့သားလေးအဘနဲ့ပြန်လိုက်ခဲ့ပါ....ငါ့သားလေး အခုလိုဖြစ်နေတာတွေ စိတ်ညစ်နေတာတွေ အဘမကြည့်ရက်တော့ဘူး.... သားရေး ငါ့သားလေး စိတ်ညစ်အောင်အဘ တခါမှမလုပ်ခဲ့ပါဘူး....အဘဖွင့်ပြောလိုက်တော့မယ် ”

“ အဘဖွင့်မပြောရဘူး ”

“ သား ”

“ ဖွင့်မပြောရဘူး...ဖြစ်ပျက်သမျှအားလုံးကျုပ်ခံမယ်...အဘပြန်တော့ဗျာ...အဘပြောလို့မရဘူးလား...ဒီမှာကြည့် ”

“ သားမလုပ်ပါနဲ့ ”

“ အဘပြန်တော့...အဘပြန်တော့ ကျုပ်လိုက်ခဲ့မယ်...အားလုံးရှေ့မှာ တရားခံကိုကျုပ်လို့ ဖွင့်ပြောလိုက်မယ်...အဘ ဘာမှ ဝင်မပြောနဲ့...အဘဘာမှ မပြောနဲ့...ဖွင့်ပြောလိုက်မယ်...ကျုပ်ကံနဲ့ကျုပ် ”

“ မလုပ်ပါနဲ့သားရယ်...အဘတောင်းပန်ပါတယ်...အဘရင်တွေကျိုးပါပြီကွယ်...ငါ့သားလေးမှာ အပြစ်မရှိပါဘူး... လုပ်မိတာကအဘပါ...လုပ်မိတာက အဘပါ...လူယုတ်မာကြီးက အဘပါ...အဘ ရွှေမှုန်လေးကို ဖျက်စီးတာက အဘပါ သားရယ်...သား လေးနဲ့မဆိုင်ပါဘူးသား...အဘအပြစ်ကို အဘဖော်ပြလိုက်တော့မယ် ”

“ ဟာ အဘ...ပြောလို့မရဘူးလား...တွေ့လား...ကျုပ်ကိုကျုပ်သတ်လိုက်မယ်...အဘ ဘာမှမပြောပါဘူးလို့ ကတိပေး မလား မပေးဘူးလား...ကျုပ်မေးနေတယ်နော်...အဘမဖြေဘူးလား...ကျုပ်သတ်သေလိုက်မယ်နော် ”

“ ပေး...ပေးပါ့မယ်သားရယ်...ခါးနဲ့တော့မထိုးပါနဲ့...ခါးနဲ့တော့မထိုးပါနဲ့ ”

“ ကောင်းပြီ...ဒါဆိုအဘပြန်တော့ ကျုပ်လိုက်ခဲ့မယ် ”

“ အဟီး...ဟီး ”

“ ဟော...ကိုကံထူးလာပြီဗျ ”

“ ကိုကံထူး ဘယ်မလဲတိုက်မောင်း ”

“ လိုက်လာပါလိမ့်မယ်...သူကြီး ”

“ အားလုံးအမြင်ရှေ့မှာ ငါ့အပြစ်တွေ ထုတ်ပြောလိုက်တော့မယ်...ငါ့သားကြီးငါ့ကြောင့်ဒုက္ခမရောက်စေရဘူး ”

“ ကိုကံထူး...ခင်ဗျားအတွက် ကျုပ်တို့အားလုံးစိတ်မကောင်းတာအမှန်ဘဲ...ဒါပေမယ့်မတတ်နိုင်ဘူး...အခုကိစ္စဟာ တရွာ လုံးရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာဖြစ်တယ်ကွာ ”

“ ဟာ...ပြောမနေစမ်းပါနဲ့သူကြီးရာ အဖေက ဘုရားနဲ့တရားနဲ့ သူတော်ကောင်းဖြစ်ပေမယ့် သားကျတော့ လူယုတ်မာဖြစ် ရင်ဖြစ်နေမှာဗျာ ”

“ ခင်ဗျားဒေါသထိန်းစမ်းပါ ကျုပ်တယောက်လုံးရှိတယ် ”

“ ဘာ...ကျုပ်ဒေါသကို ထိန်းရအုံးမယ် ဟုတ်လား...ကျုပ်ဘယ်လိုလုပ်ထိန်းနိုင်မလဲဗျာ...အရပ်ထဲမှာ မျက်နှာ မပြင့်အောင်အရှက်တကွဲဖြစ်နေပြီ...ကျုပ်သမီးနဲ့ ဒီကောင်လေးမေတ္တာမျှနေကြတယ်ဆိုတာတရွာလုံးအသိ...အခု သူယုတ်ယုတ် မာမာ လုပ်သွားတော့ ကျုပ်သမီးလေး ဘယ်လိုခံစားရမလဲ...ပြောလေဗျာ ”

“ အေး...ဟုတ်တော့ ဟုတ်တာပေါ့ ဦးဘိုးရှိန်ရ ဒါပေမယ့်ကျုပ်တို့တွေ ကိုကံထူးမျက်နှာကိုလည်းငဲ့ပါအုံး ”

“ အပြစ်ဒဏ်က ကျုပ်ကိုယ်တိုင်ချမှာပါ ”

“ တိုက်မောင်းတော့ကွာ...လာပစေအုံးပေါ့ကွ ”

“ တိုက်မောင်းလာပြီ ”

“ ရောက်လာပြီဆိုပါတော့...ဟေ့ ရွှေမှုန်ရဲ့မီးနေထမီတွေ ယူခဲ့စမ်း...ပစ်ချပေးလိုက်စမ်း ”

“ တိုက်မောင်း...အဲဒါမင်းရဲ့ မိုက်ရိုင်းယုတ်မာမှုအတွက် ပဏာမ အပြစ်ဒဏ်ဘဲ ”

“ သူကြီး...သူကြီး ”

“ အဘ...ဘာမှမပါပါနဲ့ ”

“ မင်းဘာမှစကားမရှည်နဲ့. ဟေ့ကောင်....မင်းဘာလုပ်နေတာလဲ ယုတ်မာတုန်းက ယုတ်မာပြီးတော့ အရူးမလေးကို စော်ကား....ခွေးကိုသတ်...တရွားလုံးကို အရှက်ခွဲတဲ့ကောင်....ငရဲကောင်....ကြာတယ်ကွာ....ခိုင်း ”

“ အား.... ”

“ ဟာ....သား....သားလေး....သားလေးကို ဘယ်ထိသွားလဲ....သားလေး....သားလေး....သားလေး....သူကြီး ”

“ အဘ ကတိတည်ပါနော်....အား ”

(အာကာဘောင်ထဲက တိမ်နီ....ဘယ်ပန်းချီရေးလို့မမီ
အာကာဘောင်ထဲက တိမ်နီ....ဘယ်ပန်းချီရေးလို့မမီ)

တိမ်နီကဲ့သို့. ရွန်းတင့်တယ် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ

အာကာဘောင်ထဲက တိမ်နီ....ဘယ်ပန်းချီရေးလို့မမီ

“ သား....သား....သား....သား ”

ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှအကြောင်းများရယ်

ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် ကိုယ့်လိုလူပင်ခံရခက်သေးရင်

ကြီးမိုဖြစ်တဲ့ မွေးသဖခင်အိုကြီးအတွက်

ရင်ကိုခွဲ၍ အသည်းကို မီးရှို့လှူပူမယ်

တမင်ကျနေသော အပြစ်တို့ရယ် ရှိပါစေလေကွယ်....။